Nr. 112. Poniedziałek 18 Maja 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 maja b. r. dyrektorowi niemieckiego gimnazyum państwowego w morawskiej Trzebowie (Trübau) Janowi Tunst, w uznaniu jego długoletniej pełnej zasług działalności w zawodzie szkolnym, nadać najmiłościwiej krzyż kawaleski orderu Franciszka Józefa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6 maja b. r. z powodu ukończenia budowy gmachu sztuk pięknych „Rudolfinum“ w Pradze najmiłościwiej zezwolić, ażeby towarzystwu czeskiej kasy oszczędności w Pradze i wszystkim członkom przez towarzystwo zorganizowanego komitetu budowy, wyrażone zostało Najwyższe zadowolenie.

Z tegoż samego powodu raczył Jego ces i król. Apostolska Mość temże samem Najwyższem postanowieniem sekretarzowi dyrekcyi i zastępcy dyrektora czeskiej kasy oszczędności w Pradze J. U. dr. Karolowi Florian, nadać najmiłościwiej krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa, profesorom na politechnikach w Pradze Józefowi von Zitek i Józefowi Schulz, tytuł radców rządowych z uwolnieniem od taksy, architekcie Józefowi Werych, złoty krzyż zasługi z koroną a podmajstrzemu Wacławowi Fiala, srebrny krzyż zasługi z koroną.

C. k. rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Ignacego Szulca, w Półwsiu zwierzynieckiem, rzeczywistym nauczycielem młodszym szkoły etatowej w Półwsiu zwierzynieckiem.

Wys. c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z król. węg. Ministerstwem dla handlu, przemysłu i rolnictwa przedłużyło reskryptem z 9 stycznia 1885 l. 45.731 udzielony Janowi Topolnickiemu, dnia 4 grudnia 1878 wyłączny przywilej na oryginalny środek zaradczy przeciw wilgoci i wyziewom z murów pod nazwą *Antihygrasma* na rok siódmy t. j. do grudnia 1885, co się do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 maja 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 maja.

W ciągu bieżącego tygodnia zbierze się w Rzymie konferencya sanitarna, na którą wszystkie mocarstwa i większe państwa wysłały już swoich przedstawicieli. Zebranie to ma obradować nad drogami i środkami, jakich chwycić się powinny wspólnemi siłami wszystkie cywilizowane państwa celem położenia tamy szerzeniu się zabójczych epidemii a w pierwszym rzędzie cholery, która okazuje się coraz groźniejszą dla Europy, a od czasu ożywienia się bezpośredniej komunikacyi pomiędzy krajami morza Śródziemnego i Indyami, będącemi jej kolebką, poczyna w niektórych okolicach występować epidemicznie. Chociaż od pewnego już czasu czyniono z różnych stron gorliwe zabiegi, aby przeciw wspólnemu niebezpieczeństwu podjąć wspólne środki zaradcze i zorganizować na jak najtrwalszych podstawach międzynarodową policyę sanitarną, to przecież usiłowania te rozbijały się o indolencyę lub niechęć tych czynników, które mając przedewszystkiem na oku wielkoświatowe interesa handlowe, utrudniały dojście do skutku akcyi mającej wrzekomo oddziałać paraliżująco na rozwój tych interesów. Należy tylko przypomnieć, z jakiemi trudnościami zmuszeni byli walczyć członkowie międzynarodowych komisyj sanitarnych w Aleksandryi i Konstantynopolu, jak niedbale były wykonywane ich uchwały i jak mało skutkiem tego zdziałały one ostatecznie dla zabezpieczenia ludów przed widmem epidemii. Dotychczasowe zabiegi celem nadania międzynarodowej policyi zdrowia obszerniejszego i opartego na traktatach zakresu działania, nie odniosły pożądanego praktycznego rezultatu. Propozycya uczyniona swojego czasu przez byłego austro-węgierskiego ministra spraw zagranicznych, hr. Andrassyego, aby zwołać do Wiednia podobną konferencyę, jaka w tym tygodniu zbierze się w Wiecznem Mieście, została wprawdzie dobrze przyjętą, poszła jednak w zapomnienie wśród ówczesnych wypadków na Wschodzie. Po kongresie berlińskim przypominano wprawdzie kilkakrotnie propozycye hr. Andrassyego, atoli urzeczywistnieniu tej myśli stawały na drodze coraz to nowe przeszkody i trudności; dopiero gdy cholera poczęła czynić w Egipcie coraz straszniejsze spustoszenia i przeniosła się następnie do Francyi, Hiszpanii i Włoch, zamieniając w cmentarze liczne miasta i wsie, państwa nawiedzone zarazą, a wraz z niemi Niemcy i Austrya zagrożone w wysokim stopniu niebezpieczeństwem epidemii, postanowiły chwycić się energicznych zarządzeń i przeprowadzić je na wspólnej konferencyi. Sprawę tę ujął w swoje ręce gabinet rzymski i znalazł wszechstronne poparcie ze strony zaprzyjaźnionych z Włochami mocarstw środkowo-europejskich i Francyi. Niemniej rząd brytyjski, którego reprezentant, lord Granville, na ostatniej konferencyi londyńskiej odjął w sposób szorstki głos ambasadorowi niemieckiemu, hr. Münsterowi, gdy ten chciał postawić na porządku dziennym kwestyę policyi sanitarnej w Egipcie, dał się nakłonić teraz bez trudności do wysłania swojego przedstawiciela na zebranie międzynarodowe w Rzymie. Ale bo też od tego czasu zaszły wypadki, które aż nadto tłómaczą obecną powolność Anglii w tej sprawie, już dla tego samego dla niej niemiłej, iż, gdyby konferencya wydała praktyczne rezultaty, administracya wewnętrzna Egiptu i kanału suezkiego musiałaby uledz z natury rzeczy ściślejszej międzynarodowej kontroli. Po znanej porażce gabinetu londyńskiego w kontrowersyi z Berlinem, wywołanej właśnie owem szorstkiem wystąpieniem wobec reprezentanta Niemiec; po katastrofie chartumskiej, która zadała cios stanowczy powadze i znaczeniu Anglii nad Nilem i stała się hasłem do odwrotu na całej linii, po ostatniej wreszcie dotkliwej klęsce dyplomatycznej w zatargu z Rossyą, gabinet londyński nie czuł się widocznie na siłach oponować postanowieniom państw zagranicznych, ani widział potrzeby powiększać szeregu upokorzeń nową porażką, jakiej doznałby niewątpliwie, gdyby konferencya rzymska musiała się odbyć bez współudziału Anglii.

KORESPONDENCYE

Kraków, 17 maja.

(=) Komitet przedwyborczy dla miasta Krakowa, odbył dziś o godzinie 12 w południe w sali Rady miejskiej pierwsze posiedzenie, w obecności 51 członków. Przewodniczącym komitetu wybrano prezydenta miasta dra. Feliksa Szlachtowskiego, zastępcą przewodniczącego, dyrektora Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń p. Henryka

---

7)

TANIA TABAKIERKA

OPOWIADANIE ZE WSPOMNIEŃ

Przez Autora

„Kłopotów Starego Komendanta“

(Ciąg dalszy.)

Rozprawiając ze mną, kanonik dolewał damom miodu i cieszyło go to, że się zaczynają rumienić lica i języki rozwiązywać. Hrabina trzymając się zawsze górą, lekceważąco traktowała inne i przy każdej sposobności wyjeżdżała na plac z księżną Zajączkową i innemi paniami wielkiego świata. To irytowało trochę kanonika, więc też dogadywał babinie, o ile się zdarzyło.

— Co mi tam imość prawisz o jakiejś Barankowej..

— Zajączkowej.... — przerywa hrabina.

— Wszystko jedno mosanie, Zajączek, Baranek czy tam królik; żeby to jeszcze był duży i cały zając, nie mówię, ale mosanie Zajączek, wielka racya!

— Bardzo przepraszam, bo książę Zajączek znanym był we wszystkich sferach naszych z tego....

— Że siadywał na dwóch miedzach — odpowiada kanonik.

Pułkownikowa się roześmiała i reszta pań jej zawtórowały, a głucha sędzina śmiała się najbardziej, zapytując sąsiadkę, czy to o baranka wielkanocnego idzie, bo jej mąż nieboszczyk prześlicznie wyrabiał baranki z masła ze złoconemi rogami i oczami z pieprzu.

Miodek robił swoje, wszystkim w głowach zaczęło być jaśniej, gdy więc po kolacyi zaproponowała ciotka, aby nam coś zagrano, hrabina objęła ster owego popisu, a my wszyscy zbliżyliśmy się do owego dychawicznego klawikordu. Wysoka dama, do której widocznie dozór nad świecami należał, ustawiła dwa lichtarze, a że ciotka nie używała jeszcze świec stearynowych, tylko domowego wyrobu łojowych, wiecznie zapłakanych, — przeto uzbroiwszy się w szczypce, co parę minut przechodziła z jednej strony na drugą i ucierała nosy tym niewinniątkom.

Jadwisia wybębniła z nut jakąś brylantynę z opery „Sroka złodziej“, która możeby się i nieźle udała na zwykłym fortepianie, ale nie na takiem brzękadle. Tu, powiedziawszy prawdę, wszystkie tony zdawały się kłócić z sobą i wymyślać jeden drugiemu w sposób niemal karczemny, skutkiem czego utworzył się taki harmider, że niepodobna było słuchać.

— A cóż to takiego było? — zapytuje kanonik, stojąc za krzesłami.

— Sroka złodziej!

— Przyznam się mosanie, że naprawdę złodziejska to muzyka.... Eh, do czego to podobne. Hurum, burum, tyle krzyku i piszczenia aż strach.... Jagna, słuchaj dziewucho, zagrajno lepiej co naszego: „Góralu z pod Żywca, pożyczno mi“.... — nuci półgłosem... Ot to mi muzyka, którą rozumiem Albo krakowiaka naszego, wiesz.... Rata, tata, tata....

— Już to kanonik nie znasz się na muzyce — rzekła ciotka — ale ja jegomości powiadam, że Jadwisia gra prześlicznie, za co powinieneś hrabinie podziękować.

— Biję czołem mosanie pani hrabinie dobrodziejce.... wiem o jej poświęceniu i pracy...

— Może co zaśpiewasz Jadwiniu? — odzywa się na to hrabina....

— A dobrze, zaśpiewajmy, ale wszyscy — odzywa się na to kanonik. — Dziś wesoły dzień dla nas, niech będzie i śpiew....

Po naradzie ciotki z hrabiną i Jadwisią, wybrano ze śpiewów historycznych Niemcewicza, dumę o Żółkiewskim. Hrabina usiadła do klawikordu, przebiegała palcami klawisze dla podania tonu pieśni, a ja się odsunąłem, usiadłszy zdala na kanapce.

— A to co? — pyta mnie kanonik.

— Nie umiem śpiewać tej pieśni — wolę posłuchać.

— Co znowu? — mówi, chwytając mnie pod rękę i ciągnąc do kompanii. — I ja nie umiem.... No co tam, będziemy bas trzymać i kwita... Ja przyznam się, okrutnie lubię śpiewy....

Zaczęliśmy tedy; Jadwisia dyszkantem, damy altem, a my z kanonikiem niby to basem. Boże drogi, jak sobie dziś jeszcze przypomnę ten koncert, tak nie mogę się wstrzymać od śmiechu; było to bowiem coś dziwnie karykaturalnego i zarazem krotochwilnego, że chyba na karb działalności starego miodu można podobny experyment wokalny policzyć. Jadwisia, chociaż nieco piskliwie, prowadziła rzecz swoją na seryo, i z pewnem przejęciem się słowami pieśni; pięć staruszek nosowo-drżącemi i ledwie słyszalnemi głosy, ciągnęło rzecz swoją całkiem na seryo, pochrząkując co chwila; za to kanonik, nie mający najmniejszego poczucia muzykalnego, lecz jeszcze potężnym głosem po prostu wył, lub jęczał przytupując nogą i przybierając postawę teatralnego śpiewaka. Co do mnie, siliłem się, aby huczeć, chwytając nieznaną mi nutę, skutkiem czego zawsze się spóźniałem.

— Na miłość Boską, kanoniku! — zawoła hrabina po pierwszej strofie — okropnie fałszujesz!

— To nic mosanie, to nic! — odpowiada, śpiewając swoje — no dalej, dalej, i tak dobrze....

— Niepodobna słuchać....

— Niechno imość nie bałamuci! — przerywa zapalony śpiewak — no dalej, jakże tam „Jechał Sieniawski odważny i smutny“.... My nie uczeni....

Cóż było robić; zaczęliśmy drugą strofę, przy której werwa spiewacka kanonika jeszcze się bardziej rozpuściła. Ani sposób go powstrzymać, dopóki nie stanęło na tem: „I laur za myrtu gałązkę zamienić“. — Kanonik odetchnął całą piersią i był kompletnie zadowolony.

Siedzieliśmy jeszcze ze dwie godziny, wypili kawę, a gdy wybiła dziewiąta godzina, ciotka wstała.

— Przepraszam państwa, ale na mnie czas spać — rzekła, oddając majestatyczny ukłon wszystkim, co jak na gospodynię nie bardzo przystało, ale cóż było robić, musieliśmy iść do domu

— Przy wyjściu Jadwisia szepnęła mi, żebym pomówił z kanonikiem o fortepianie i koniecznie jutro przyszedł zdać sprawę, bo jest bardzo ciekawa. I bez zalecenia panienki kanonik ani mnie popuścił, lecz wziąwszy pod rękę, prowadził aż do samej kanonii.... Był trochę rozdrażniony i to zgadnijcie państwo czem? Oto zarzutem hrabiny, że nie ma ucha.

Co mi tam stara babina będzie mówić o uchu — żalił się, zatrzymując co chwila na trotoarze. — Mnie mówić, że nie mam ucha.... Nie jedno, ale dwa mam, chłopskie, co prawda, ale tęgie. Proszę cię mosanie, gdzie więcej człowiek może nauczyć się melodyi, czy tu w mieście pośród krzy-

Kieszkowskiego, a sekretarzem profesora szkoły realnej dra. Germana.

Po ukonstytuowaniu się prezydyum zawiadomił dr. Szlachtowski, iż z komitetu przedwyborczego lwowskiego nadeszło pismo, zapraszające do wyboru delegata na zjazd we Lwowie, odbyć się mający dnia 19 b. m., celem obmyślenia wspólnego planu działania. W tym przedmiocie zabrał głos p. Stefan Muczkowski, i umotywował następujący wniosek: „Zważywszy, że sprawa i kierunek wyborów do Rady państwa i Sejmu uchwałą Koła sejmowego poruczone zostały wybranym *ad hoc* komitetom krajowym, – zważywszy, że organizacya wyborcza w ten sposób została unormowaną, iż miastom co do wyborów pozostawiono zupełną swobodę działania, — zważywszy, że oddzielny nacisk ze strony miast byłby wyłamywaniem się z pod należnej karności i uznania powagi Koła sejmowego, — zważywszy, że miasta oddzielnych interesów nie mają, a gdyby je miały, na poparcie całego Koła polskiego w Radzie państwa liczyć mogą — komitet przedwyborczy przechodzi nad tem pismem do porządku dziennego i uprasza przewodniczącego, aby o tej uchwale przewodniczącego w komitecie lwowskim p. dra. Piotra Grossa, uwiadomić zechciał.“ Dr. Majer zgadza się z treścią i umotywowaniem powyższego wniosku. lecz żąda, aby ostateczną uchwałę wystylizować w formie delikatniejszej, a mianowicie, aby zamiast słów: „komitet przechodzi do porządku dziennego“, wstawiono: „komitet postanawia, w zjeździe delegatów nie brać udziału“. W głosowaniu przyjęto prawie jednogłośnie wniosek p. Muczkowskiego, z poprawką dra. Majera.

Następnie zapytuje przewodniczący, czy ma być zatrzymany dawniejszy tryb postępowania, według którego wzywano naprzód wyborców do kandydowania, czy też wprost należy stawiać kandydatury. W dyskusyi nad tą sprawą proponuje p. Chęciński, aby zapytać przedewszystkiem dotychczasowych posłów, czy chcą nadal mandat zatrzymać. Dr. Zoll oświadcza, iż w Sejmie reprezentują nasze miasto: dr Mayer, dr. Weigel i p. Chrzanowski; w Radzie państwa zaś dr. Zatorski i hr. Stanisław Mieroszowski. O ile mowcy wiadomo, dr. Weigel i hr. Mieroszowski nie przyjmą obecnie mandatu z żadnego okręgu wyborczego, dr. Mayer zaś nie może być wybranym, gdyż należy do Izby panów, a przeto pozostają tylko dwaj kandydaci wybitni, zasługujący na najzupełniejsze zaufanie wyborców, t. j. Chrzanowski i Zatorski.

W dalszym ciągu dyskusyi popierał prof. Straszewski kandydaturę p. Chrzanowskiego, który w sprawie połączenia kolei transwersalnej z północną, ważne oddał usługi miastu. Dr. Weigel oświadcza stanowczo, że mandatu z żadnego okręgu wyborczego żadną miarą nie przyjmie, przestrzega jednak przed uchwałą natychmiastowego stawiania kandydatów, aby się nie zdawało wyborcom, iż przesądzamy sprawę. Jeśli już dziś wolno zgłaszać kandydatury, to on zgłasza kandydaturę dr. Warschauera.

Prof. dr. Zatorski, zapytany przez prof. Kasparka, czy przyjmie mandat, odpowiada w następujący sposób: „W r. 1881 postawiliście panowie moją kandydaturę w imię łączności Sejmu i Delegacyi. Dziś ten tytuł odpada, bo posłem do Sejmu nie jestem. Może więc w uznaniu skromnych zasług, jakie w Radzie państwa położyć zdołałem, wznawiacie panowie moją kandydaturę. Jeżeli tak, dziękuję za to. Na wystosowane do mnie zapytanie, mam zaszczyt oświadczyć, że jakkolwiekby mnie osobiście praca w naszej szkole głównej więcej dogadzała, to jednak, jeżeli bardziej odemnie odpowiedni nie zgłosi się kandydat, poddam się waszej woli, nie mam bowiem powodów, któremibym cofnięcie mojej kandydatury usprawiedliwić zdołał, zwłaszcza, że i koledzy w uniwersytecie zachęcają mnie do podjęcia na nowo żmudnej i trudnej pracy parlamentarnej.“

Z dalszej dyskusyi, jaka się rozwinęła po przemówieniu prof. Zatorskiego, a w której wzięli udział pp Zoll, Mayer, Rosenblatt, Weigel, Maciołowski, Straszewski, Rehman, Kasparek, Estreicher i Muczkowkowski — przekonać się można było dowodnie, iż całe niemal zgromadzenie jest w zasadzie za kandydaturą p. Chrzanowskiego i Zatorskiego; dla dopełnienia jednak form, praktykowanego dotąd zwyczaju, uchwalono, aby obywatele pragnący się ubiegać o mandat poselski z miasta Krakowa, zgłosili swą kandydaturę do komitetu najpóźniej do 24 b. m.

Wczoraj odbył komitet przedwyborczy dla powiatu krakowskiego pod przewodnictwem J. E. Pawła Popiela posiedzenie, na którem przyjął jednomyślnie kandydaturę Antoniego hr. Wodzickiego i postanowił popierać ją w okręgu mniejszych własności powiatów: Kraków-Chrzanów-Wieliczka.

Ogólne zgromadzenie tutejszego Towarzystwa rolniczego zwołał komitet centralny na dzień 7 lipca, a przedmiotem obrad będzie zbadanie przyczyn obecnego przesilenia rolniczego, dalej stwierdzenie, czy smutny stan rolnictwa wobec konkurencyi zamorskiej dłuższe rokuje trwanie, tudzież obmyślenie środków zaradczych, jakie powinny być użyte dla skutecznego zapobieżenia temu przesileniu. Dyskusya nad tym ważnym, żywotnych interesów ludności rolniczej dotyczącym przedmiotem odbywać się będzie na podstawie zebranego i systematycznie ułożonego przez komitet centralny materyału. Materyału tego mają w pierwszym rzędzie dostarczyć Towarzystwa okręgowe rolnicze, do których wystosował komitet odpowiedni kwestyonaryusz, z wezwaniem, aby do 20 czerwca na pytania w kwestyonaryuszu zawarte, wyczerpującą nadesłały odpowiedź, i wskazały właściwych referentów do należytego przedstawienia poszczególnych spraw ogólnemu zebraniu.

Na ostatniem swem posiedzeniu przyjęła Rada miejska do wiadomości sprawozdanie komisyi plantacyjnej, i wyraziła uznanie i podziękowanie kuratorowi plantacyj, prof. Straszewskiemu, który z szczególniejszą troskliwością dba o czyste utrzymanie i upiększenie plantacyj. Podziękowano również dr. Jordanowi za dar statuy, przedstawiającej postać „Lilli Wenedy“, a wykonanej artystycznie według poematu Słowackiego przez krakowianina, p. Dauna. Zanotować w końcu należy, iż Radą miejska, w myśl obszernie umotywowanego przez prof. Bobrzyńskiego wniosku sekcyi szkolnej i ekonomicznej, postanowiła kosztem 78.000 zł wybudować dwie szkoły pospolite (męską i żeńską) na Kazimierzu, drogą przedsiębiorstwa prywatnego, pod dozorem budownictwa miejskiego i sekcyi ekonomicznej.

Ruch wyborczy.

Na dzień dzisiejszy lwowski komitet wyborczy zwołał walne zgromadzenie wyborców, na którem jak donoszą tutejsze dzienniki, deputowani do Rady państwa, pp. dr. Smolka i dr. Lewakowski mają złożyć sprawozdanie z czynności poselskich.

Na odbytem d. 14 b. m. w Rzeszowie zgromadzeniu przedwyborczem celem wyboru komitetu, któryby się zajął przeprowadzeniem wyboru posła z miast Rzeszowa i Jarosławia, przyjęto następujący wniosek dr. Zbyszewskiego: „Wybiera się komitet przedwyborczy złożony z 21 członków, i poleca się mu, aby stając na gruncie ugody zawartej w r 1879 między Rzeszowem a Jarosławiem, wszedł w porozumienie z istniejącym już komitetem w Jarosławiu“.

Komitet lokalny miasta Kołomyi ogłosił wyborcom na podstawie polecenia komitetu centralnego, kandydaturę dr. Emila Byka jako narodową.

Tutejsze dzienniki dowiadują się, że główny komitet ruski zatwierdził następujące kandydatury:

1) Na okręg Lwów-Gródek-Jaworów przyjęta została jednomyślnie kandydatura p. Bazylego Nahornego, architekta i dyrektora „Narodnoj Torhowli“ we Lwowie.

2) Na okręg Stryj-Mikołajów-Drohobycz przyjęto większością głosów c. k. radcę dworu p. Bazylego Kowalskiego, dotychczasowego posła.

3) Na okręg Kałusz-Dolina-Bóbrka postawiono także większością głosów p. Dyonizego Kułaczkowskiego, urzędnika prokuratoryi skarbu i dotychczasowego posła.

4) Na okręg Sambor-Staremiasto-Turka-Rudki przyjęto jednogłośnie kandydaturę c. k. radcy Bereźnickiego.

5) W okręgu Żółkiew-Sokal-Rawa wystąpią dwaj kandydaci, p. Wachnianin i sędzia Harasymowicz, jeżeli oczywiście nie porozumieją się z sobą i jeden z nich nie ustąpi drugiemu.

6) Na okręg Brody-Kamionka-Strumiłowa przyjęta została większością głosów kandydatura ks. Sirki.

7) Na okręg Brzeżany Rohatyn-Podhajce przyjęto jednogłośnie kandydaturę adjunkta sądowego dr. Sawczaka.

8) Okręg Stanisławów-Bohorodczany-Nadwórna-Tłumacz jest w zawieszeniu, a to dla tego, że delegaci z Nadwórny i Tłumacza stawiali kandydaturę ks. Mandyczewskiego, delegaci zaś ze Stanisławowa i Bohorodczan obstawali przy kandydaturze dr. Dobrjańskiego, podczas gdy narodowcy byli za prof. Ogonowskim. Sprzeczne dążności nie zostały, co się tyczy tego okręgu, doprowadzone do wspólnego mianownika.

9) Na okręg Kołomyja-Kossów-Śniatyn przyjęto większością głosów kandydaturę ks. Bazylego Załozieckiego.

10) Na okręg Trembowla-Husiatyn przyjęto jednogłośnie kandydaturę prof dr. Szaraniewicza.

11) Na okręg Tarnopol Zbaraż-Skałat postawiono większością głosów kandydaturę ks. Siczyńskiego.

W Cieszynie zdawał sprawę z ubiegłej sesyi Rady państwa dr. Demel. Dowodził on, że dotychczasowe próby pojednania nie dadzą się pogodzić z warunkami egzystencyi państwa. Adwokat dr. Michejda (Polak) interpelował mowcę w sprawie równouprawnienia na Szląsku. Demel odpowiedział, że żąda on kodyfikowania niemieckiego języka państwowego; specyalnie na Szląsku jest on przeciw dalszemu rozszerzeniu równouprawnienia, lecz raczej za rozszerzeniem znaczenia żywiołu niemieckiego. Demel został przez niemiecko-liberalne zgromadzenie proklamowany kandydatem.

W okręgu wyborczym miejskim Bielsko-Skoczowa stawiają przeciw nadintendantowi Haasemu kandydaturę umiarkowanego Niemca, prokuratora z Cieszyna, Wanszury. Tak Polacy, jak i liczni tutejsi antisemici, będą prawdopodobnie popierali Wanszurę.

W zeszły czwartek odbyło się w Czerniowcach poufne zgromadzenie centralistów, na którem po mowie pana Tomaszczuka uchwalono popierać z Czerniowiec kandydaturę p. Wagnera przeciw dotychczasowemu posłowi panu A. Kochanowskiemu

Z Berna telegrafują: Wyborcy okręgu Kunstadt wystosowali do pana Ministra dr. Prażaka, jako dotychczasowego swojego posła, pismo dziękczynne wraz z wotum zaufania, zapraszając go równocześnie do przyjęcia mandatu.

Radca dworu Meznik miał przemawiać wczoraj do swoich wyborców w Teltsch.

Pan Skopalik zwołał na dzień jutrzejszy wyborców do Przerowa.

W kołach wiedeńskich bardzo przykre wywarło wrażenie postawienie kandydatury propagatora polityki „ostrzejszego tonu“ Pickerta, w dotychczasowym okręgu wyborczym dr. Herbsta.

Na dzień dzisiejszy zwołał dotychczasowy poseł dzielnicy wiedeńskiej *Wieden*, Matscheko, ogólne zgromadzenie wyborcze, celem zgłoszenia swojej kandydatury.

W szóstym okręgu wiedeńskim dotychczasowy poseł tej dzielnicy, p. Neubär, wypowiedział przedwczoraj mowę kandydacką, która trzymaną była w ogóle w duchu umiarkowanym.

W dzielnicy *Josefstadt* przyjęto kandydaturę dr. Stourzha.

Piątkowe prawybory w okręgu wyborczym z hernalskich gmin wiejskich, których przebieg był nader skandaliczny, zakończył się klęską niemiecko-liberalnego komitetu, bo na 81 wyborców należy 75 do partyi demokratycznej.

W grackiej Izbie handlowej kandydował d. 15 b. m. znany autor wniosku o niemieckim języku państwowym hr. Wurmbrand. Kandydat zapowiedział wprawdzie, iż w razie wybrania go ponowi w Izbie swój wniosek, oświadczył się jednak równocześnie bardzo stanowczo przeciw polityce „ostrzejszego tonu“ i podniósł, iż dla uniknięcia zapasów rasowych i narodowościowyh, konieczną jest rzeczą utrzymać nienaruszonym artykuł 19 ustaw zasadniczych. Mowca wystąpił w końcu przeciw unii cłowej, której zrealizowanie musiałoby przyprawić o ruinę przemysł austryacki. Kandydaturę hr. Wurmbranda przyjęto jednogłośnie.

W mieście Gracu zgłosił kandydaturę profesor dr. Pommer z Wiednia.

Dr. Rechbauer wystosował pismo do swoich wyborców, w którem oświadcza, iż z powodu nadwątlonego zdrowia nie będzie się ubiegał o mandat do Rady państwa.

W Hartberg (w Styryi) ks. Alojzy Liechtenstein składał przed swoimi wyborcami sprawozdanie poselskie i oświadczył, iż konserwatywni Niemcy są zarówno dobrymi Niemcami jak liberalni. Konserwatywni weszli w sojusz ze Słowianami dlatego, iż hołdują zasadzie równouprawnienia. Obawy co do języka państwowego są nieuzasadnione, gdyż był nim i pozostanie język niemiecki. Głównem zadaniem większości było polepszenie położenia finansowego państwa, a cel ten został osiągniętym. Obecnie zaś potrzeba będzie powołać do życia ustawę przeciw włóczęgostwu, ustawę o zaopatrzeniu ubogich, ustawę o swojszczyźnie i o wszechstronnem zabezpieczeniu robotników.

Niemieckie stowarzyszenie w Gracu uchwaliło rezolucyę, domagającą się utworzenia niemiecko-narodowego klubu deputowanych.

Były minister, baron Aleksander Bach, wystosował do miast salcburskich odezwę wyborczą, w której zgłasza po wszelkiej formie swoją kandydaturę. Kandydat oświadcza się za ścisłem połączeniem niemiecko-konserwatywnych żywiołów.

Prawybory w Tyrolu wypadły prawie wyłącznie w duchu konserwatywnym.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Warszawy).

O zamierzonych występach trupy rossyjskiej na scenie tutejszej, dzienniki petersburskie podają kilka nowych szczegółów. Projekt przedsiębiorstwa prywatnego został odrzucony i przestawienia będą dawane pod zarządem dyrekcyi rządowych teatrów petersburskich, a mianowicie kierownika trupy rossyjskiej dramatycznej p. Potiechina. Do składu trupy warszawskiej wejdą wszyscy aktorowie petersburskiego teatru Aleksandryjskiego. Wyjazd do Warszawy nastąpi z końcem maja, skutkiem czego zamknięcie teatru Aleksandryjskiego będzie przyspieszone; przedstawienia w Warszawie mają trwać do 27 czerwca.

Tegoroczna przemysłowo-rolnicza wystawa w Warszawie zapowiada się nieźle. We wszystkich 13 działach wystawy stanie przeszło 650 wystawców, a niektórzy z nich popiszą się wspaniałemi kioskami i pawilonami, jakich nie powstydziłyby się wielkoświatowe wystawy. Ale, jak piszą do *Dziennika Pozn.*, będzie to tylko popis firm najbogatszych, ogół bowiem producentów, przyciśnięty obecnem przesileniem, albo wcale w wystawie udziału nie weźmie, albo też przyszle na nią tylko takie wyroby, które na miejscu zbyt znaleźć mogą.

Russkij Kuryer donosi: Na przedstawienie ministra skarbu, polecił car, ażeby znajdujący się dotychczas w zarządzie tegoż ministerstwa budynek rządowy w Warszawie przy ulicy Rymarskiej (była komisya skarbu) został oddany pod zarząd ministra oświecenia publicznego dla celów naukowych.

(Parlament niemiecki).

Odroczony onegdaj parlament niemiecki odbył na sesyi, która rozpoczęła się d. 20 listopada r. z. 101 posiedzeń, pracował przeto bardzo gorliwie, co tem więcej zasługuje na zaznaczenie, iż równocześnie obradował także sejm pruski. Z powodu, iż rozprawy budżetowe i nad taryfą cłową zajęły bardzo wiele czasu, dyskusya nad pierwszym przedmiotem zajęła 30 posiedzeń, nad drugim aż 34, sesya ubiegła nie była zbyt produktywną. Zaraz po zebraniu się parlamentu w listopadzie, Koło polskie ponowiło wniosek o równouprawnienie języka polskiego z niemieckim w sądownictwie. Pomimo takiego pośpiechu i pomimo że wniosek ten był rozbierany obszernie w komisyi, nie dostał się pod obrady pełnej Izby. Przyjęcie wniosku, choćby tylko w formie zmodyfikowanej, a były ku temu pewne widoki, ułatwiłoby znacznie czynności sądowe tym licznym interesentom, którzy nie władają językiem niemieckim. Zaraz na początku sesyi wniosek o płacenie posłom parlamentu dyet, jakoteż wniosek dep. Windthorsta o zniesienie ustawy banicyjnej, wymierzonej przeciw duchownym katolickim wywołały bardzo żywe rozprawy, wśród których ujawniła się wyraźnie niechęć ks. kanclerza do uwzględnienia życzeń poważnej części reprezentantów narodowych.

---

ku, stuku, puku, czy na wsi wobec Boga i natury? Dlatego też powiadam ci mosanie, że ta ich miejska muzyka funta kłaków nie warta.... Ona gra na klawikordzie jak kanarek wyuczony z pozytywki, a ja melodyi słuchałem od największego mistrza, bo od Pana Boga, i niechno mi organista weźmie tam coś fałszywego na organach, albo źle zacznie, to mnie jakby kto miotłą po sercu skrobał.

— Ja myślę — odzywam się na to, mając na myśli prośbę Jadwisi — że temu najbardziej winien klawikord. Więcej fałszywego i rozklekotanego instrumentu jeszcze nie widziałem.

— Wiesz ty co, kto wie, czy to nie prawda, że temu winien klawikord.

— Niezawodnie, i dlatego panna Jadwiga, ucząc się na podobnym instrumencie, nie może wiele korzystać.

— No, a jakże temu zaradzić?

— Kupić fortepian jak się należy.... inaczej szkoda czasu i atłasu.

— Powiadasz kupić. A cóżby fortepian kosztował?

— Są różne ceny, zdaje mi się, że za tysiąc dwieście złotych niezły dostanie, panna Jadwiga ma talent....

— Tysiąc dwieście złotych! — zawołał kanonik. — Ależ to majątek.... całe gospodarstwo chłopskie można kupić za te pieniądze.... Tysiąc dwieście złotych — powtarza zdumiony, i naraz uciąwszy rozmowę, podaje mi rękę na pożegnanie.

— Dobranoc, dobranoc, a przyjdźno do mnie kiedy, przyjdź, zobaczysz, jakie mam ładne zbiory.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z ważniejszych projektów rządowych oprócz podwyższenia ceł, przyjęto: projekt o subwencyonowaniu parowców, o rozszerzeniu ustawy zabezpieczenia i opieki nad chorymi, na przedsiębiorstwa transportowe, przyczem rozszerzenie tegoż zabezpieczenia na rolnictwo odłożono na później; projekt ustawy o przyłączeniu Bremy do związku cłowego, nowelę do ustawy wojskowej Pomiędzy wnioskami wyszłemi z ław posłów, zasługuje przedewszystkiem na uwagę, oprócz wyżej wzmiankowanego wniosku Windthorsta, wniosek żądający zaprowadzenia podatku giełdowego i pociągnięcia obrotu pieniężnego, w skuteczniejszy, niżeli dotychczas sposób, do ponoszenia ciężarów na rzecz państwa.

Pomiędzy przedmiotami niezałatwionemi, należy wymienić najprzód projekt pocztowych kas oszczędności i wniosek domagający się święcenia niedziel. Pierwszy rozbił się o opór państw związkowych, które widziały w nim uszczerbek dla interesów kas w pojedynczych państwach, drugi zaś projekt upadł po przemówieniu ks. kanclerza, który był zdania, iż kwestya ta wymaga głębszego zastanowienia się, a przedewszystkiem wysłuchania zdania tych kół, które przez zawieszenie pracy w dni niedzielne byłyby narażone na znaczne szkody materyalne.

Rozpatrującego się w czynnościach ubiegłej sessyi, najwięcej uderza ta okoliczność, iż reformy socyalne, które były dawniej pierwszym i ostatnim wyrazem życzeń sfer decydujących, usunięte zostały na plan drugi. Miejsce ich natomiast zajęła polityka kolonialna i cłowa.

(Z Watykanu.)

Korespondent *Germanii* pisze pod d. 12 b. m.: „Kto chce dokładnie poznać obecne stosunki między Stolicą apostolską a rządem pruskim, niech uważnie przeczyta przemowę, jaką miał Ojciec św. do pielgrzymów pruskich, na audyencyi w dniu 3 maja. Konstatuje w niej Leon XIII, iż od początku swego pontyfikatu usiłował zawsze jak najrychlej ukończyć walkę kulturną, starając się o dokładne rozpoznanie sprawy i jak największą wyrozumiałość w rokowaniach. O skutkach swojej miłości pokojowej nie wspomniał papież, co niezawodnieby uczynił, gdyby dostrzegł w rokowaniach z rządem pruskim jakiegokolwiek postępu. Następnie oświadczył on, iż z równą jak dotąd gorliwością, będzie się zajmował tą sprawą, lecz z jego mowy przebija, iż nie ma nadziei rychłego osiągnięcia zadowalających rezultatów. Tylko od Boga spodziewa się Ojciec św. poprawy stosunków, i dlatego wzywa katolików Niemiec, ażeby ufni w pomoc Boską, wytrwali w walce o wolność religijną. Dobitniej nie mógł już Ojciec św. okazać niemieckim katolikom, iż nie potrzebują się niepokoić rokowaniami między rządem pruskim a Stolicą apostolską, gdyż ta ostatnia niewzruszenie stać będzie w obronie praw i interesów Kościoła katolickiego. Większa część włoskich dzienników liberalnych, zaznaczyła tylko pobieżnie fakt audyencyi niemieckich katolików i mowę Ojca św.; główny jednak organ umiarkowano-liberalnej partyi *Opinione*, poświęcił temu zdarzeniu baczniejszą uwagę. Mówi on, iż adres był wystosowanym w sposób dość umiarkowany, gdyż Niemcy bali się prześladowania za powrotem do swej ojczyzny. Z równem umiarkowaniem mówi adres o stosunkach Stolicy apostolskiej do rządu włoskiego. Co się zaś tyczy zaprowadzenia pokoju kościelnego w Niemczech, według organu tego, główną przeszkodą w tym względzie są wyżsi duchowni, a jeszcze większą tak zwane stronnictwo centrum, które widzi widoczne swą korzyść w utrzymaniu sporu. Dziennik *Opinione*, inspirowany przez Minghettiego i zostający w stosunkach z wybitnymi mężami stanu Niemiec, oraz z ambasadorem niemieckim, panem Keudellem, powtarza tutaj to tylko, co jest zwykłym i ulubionym tematem pruskiej prasy urzędowej."

(Sprawa wydalania z Prus wychodźców polskich.)

Więksi niemieccy właściciele dóbr z okolicy Kowalewa (w Prusach zachodnich) a z nimi cukrownia kowalewska zatrudniająca setki robotników wezwali wszystkich współinteresowanych dla naradzenia się i wysłania petycyi o cofnięcie rozporządzenia które wydalając przybyszów z Królestwa Polskiego, okolicę tutejszą albo zniszczy do reszty, albo przynajmniej zada jej szkodę, przez długie lata niepowetowaną".

O wydalaniu samem coraz smutniejsze odbiera wiadomości *Gazeta Toruńska*. Początkowo tylko przesłuchiwano ludzi dla informacyi i przekonania się, kto naturalizowany lub nie. Tym ostatnim zapowiadano, co ich czeka, nie nakazywano przecież wynoszenia się z kraju i nie stawiano terminu. Obecnie jednak sprawa posunęła się znacznie dalej, a gromadne wydalania są na porządku dziennym.

Najbardziej wikła się sprawa z wojskowymi. Do przytoczonego dziennika piszą, że w Ostrowitem w pow. brodnickim przybysze tacy odebrali naraz dwa rozkazy: od landrata aby się wynosili z kraju; od komendy landwerowej, aby się stawili do wojska na ćwiczenia jako rezerwiści wysłużeni. Dalej donoszą z Grudziądza, iż tam otrzymał rozkaz opuszczenia kraju człowiek, który obecnie odbywa służbę w czynnej armii.

Do *Czasu* piszą z Poznania: Podobno i Polacy z Austryi nie będą u nas odtąd tak delikatnie, jak dotąd traktowani, jeżeli nie zaopatrzą się w paszporty odpowiadające wszelkim wymogom prawnym. Takie wydalenie *en masse*, jak Polakom z Królestwa, nie grozi może gościom galicyjskim, ale zawsze dla ostateczności powinni oni być uzbrojeni w dokumenta potrzebne do podróży i pobytu za granicą.

W Gdańsku otrzymało rozkaz wydalenia się 32 osób należących do 9 rodzin a po części już od dłuższego czasu w Gdańsku zamieszkałych. Dano im termin wyjazdu do 1 czerwca Jeden zaś rossyjski poddany, który nie mógł się wylegitymować paszportem, otrzymał od dyrekcyi policyi rozkaz wyjazdu w przeciągu 48 godzin.

(Sprawy rossyjskie.)

Z Petersburga piszą do *Pol. Corr.* pod dniem 11 b. m.: Zbliża się termin, w którym rodzina carska zwykła opuszczać rezydencyę zimową i przenosić się do jednego z pałaców letnich w okolicy Petersburga. Zdaje się potwierdzać wiadomość, iż carstwo nie przepędzą tego lata w Peterhofie, lecz Carskiem Sele. W kołach ludności zamiar taki przypisują obawie wybuchu wojny, Peterhof bowiem leży w pobliżu Kronstadtu. Domysł podobny jest jednakże zupełnie bezpodstawny. Jeżeli dwór carski zdecydował się rzeczywiście na przepędzenie letnich miesięcy w Carskiem Sele, stało się to dla tego, iż carewicz od pewnego czasu podlega cierpieniom reumatycznym, których, zdaniem lekarzy nabawił się w Peterhofie, znanym z wilgotnego klimatu.

Własnoręcznem pismem udzielił car generałowi Komarowowi za znakomite dyspozycye jego w dowodzeniu załogą nad rzeką Murgab, za roztropną energię jego wobec Afganów, oraz za odwagę i dzielność okazaną w bitwie pod Taszkepri — złotą i brylantami wysadzaną szablę. Podpułkownik Zakrzewski obdarzony został złotą szablą z napisem „za odwagę".

Rossyjski minister wyznań i oświaty wniósł do Rady państwa przedłożenie, aby katechetom rz. kat. przy gimnazyach, na Litwie, Wołyniu i Ukrainie przyznane było prawo do emerytury na tych samych warunkach, jakie są określone dla katechetów prawosławnych

Do *Breslauer Ztg* donoszą z Petersburga, że niebawem rząd rossyjski w odpowiedzi na podwyższenie ceł przez Niemcy, zamierza podnieść cło od tych towarów, które tworzą główną część wywozu Niemiec do Rossyi. Podniesienie to ma już niebawem nastąpić.

W kwestyi nabywania dóbr ziemskich w guberniach południowo-zachodnich cesarstwa, pisze *Nowoje Wremia*: „Słychać, iż z powodu wątpliwości, wynikłych w pewnym wypadku u notaryusza, nastąpiło w drodze przepisanej wyjaśnienie, że nadal tracą moc prawną upoważnienia na nabywanie dóbr. nietylko wydane osobom pochodzenia polskiego, które się wystarały o wyjęcie ich z pod skutków ukazu 10 (22) grudnia 1865 r., lecz i wydane wszelkim w ogóle osobistościom nie rossyjskiego pochodzenia. Zatem nowe rozporządzenie rozciągnięte będzie w kraju południowo-zachodnim na wszelakich cudzoziemców, nawet takich, którzy przyjęli poddaństwo rossyjskie, na kolonistów niemieckich i czeskich, oraz na wychodźców z kraju nadwiślańskiego (nieunickiego pochodzenia, jak wyjaśniono wyraźnie). Wyjątek stanowią tylko czynszownicy, którzy lubo są pochodzenia polskiego, mogą nabywać na własność swoje działki, zostające w ich posiadaniu na prawie czynszowem." Dziennik w końcu zapytuje: co się stanie z mnóstwem dóbr nabytych ostatniemi czasy przez Niemców? i czy nie wypadnie zastosować do nich pewnych przepisów wyjątkowych?

Ministerstwo oświecenia zajęło się opracowaniem nowych programów dla uniwersytetów. Ułożenie programów ukończone zostanie w ciągu lata.

Do *Presse* donoszą o wzmagającej się bezustannie emigracyi ludności niemieckiej i izraelickiej z Wołynia i Podola do Ameryki. Izraelici zniewoleni są do wychodźtwa skutkiem bezustannego wypierania ich z dziedziny handlu, przemysłu i rolnictwa, natomiast Niemcy emigrują pod naciskiem bardzo przykrych stosunków politycznych. Tendencye russyfikacyjne — pisze korespondent — wzięły taką przewagę na wszystkich polach, iż chętnie pierwej widziani koloniści niemieccy uważani są teraz i traktowani jakby żywioł wrogi.

(Nowy Tsungli-Yamen.)

O składzie nowej rady stanu czyli Tsungli-Yamen w Pekinie, piszą do *Polit. Corr.* z Shangaju: W ciągu wlokącego się zatargu pomiędzy Chinami a Francyą, zmienił się zupełnie skład chińskiej rady stanu. Zapowiedzią tej reformy było zdegradowanie dawnego prezydenta rady stanu, księcia Kung, jakoteż zmiana czterech innych członków ministerstwa. Nowy Tsungli-Yamen, którego mianowanie nastąpiło w dniu 1 marca, składa się z osób, które nieznane są zupełnie reprezentantom obcych mocarstw, a nawet i w szerszych kołach Pekinu mało komu są znane. To też nowych tych członków uważać można za urzędników administracyjnych nie wielkich zdolności. Na czele nowego departamentu spraw zagranicznych znajduje się Kuang I, książę rodziny cesarskiej drugiego rzędu i nosi przydomek Khing, co znaczy dosłownie „szczęściem obdarzony". Oprócz tego posiada on godność pierwszego prezydenta cesarskiego trybunału rodzinnego, godność podkomorzego i generał porucznika korpusu „Mandżu" niebieskiego sztandaru. Książę Khing, powszechnie tem mianem nazywany, jest człowiekiem w wieku średnim, lecz jak zapewniają, nie posiada wystarczającej znajomości stosunków zagranicznych, któreby go czyniły zdolnym do utrzymywania stosunków z rządami obcemi, ani jest przytem choćby zdolnym urzędnikiem. Reszta członków rady stanu, są to następujące osobistości: Yen-King-Ming, członek wielkiej rady stanu, podsekretarz. Odznaczył się i zalecił jako gubernator jednej z prowincyj chińskich. Hsi-Chen, Mandżur, prezydent ministerstwa sprawiedliwości i członek cesarskiej akademii Hanlin. Fukun, także Mandżur z rodu, piastun żółtego pasa, co oznacza pokrewieństwo z domem cesarskim; jest prócz tego intendantem ceł i akcyzy Pekinu i komendantem żandarmeryi. Hsü-Keng-Shen jest drugim prezydentem ministerstwa sprawiedliwości Tsüs-Yung i naczelnikiem mennicy chińskiej. Lian-Show-Heng, wiceprezydent ministerstwa ceremonij. Teng-Chen-hsieu, rodem z Kantonu, dyrektor urzędu ceremonij państwowych. Chsi-Chen i Lian-Showheng są tymi członkami rady stanu, którym polecono prowadzić rokowania celem ostatecznego zawarcia traktatu pokojowego z Francyą.

KRONIKA

= **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły, gminie Nakwasza, w powiecie brodzkim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JE. pan Minister br. Ziemiałkowski** d 13 bm. o godzinie 8 rano przybył do Białej. Na powitanie dostojnego gościa p. starosta bielski udał się na dworzec kolejowy w Bielsku wraz z prezesem Rady powiatowej p. Kluckim, burmistrzem p. Nahowskim i deputacyą Rady gminnej miasta Biały. Przy wysiadaniu z wagonu, przemówił do Ekscelencyi p. prezes Rady powiatowej i p. burmistrz, poczem p Minister udał się do pomieszkania p. starosty, gdzie przyjął deputacye władz autonomicznych i stowarzyszeń i gdzie mu się przedstawili c. k. urzędnicy miejscowych władz państwowych. Po spożyciu w gronie dostojników powiatu i miasta śniadania, Ekscelencya zwiedził zakłady fabryczne firmy Sternikel & Gülcher, tudzież Franciszka Strzygowskiego w Białej i Leszczynie, poczem udał się na obiad do p. prezesa Rady powiatowej do Kóz. — Dnia 14 bm o godz. $^1/_2$11 przed południem p. Minister przybył do Żywca, powitany przez pana starostę i p. prezesa Rady powiat., c. k. podkomorzego Antoniego Michałowskiego na granicy powiatu, na stacyi Łodygowicach. Po przedstawieniu wybitniejszych osobistości powiatu na dworcu żywieckim, Ekscelencya zaszczycił odwiedzinami p starostę, a w południe przedstawiły się mu wszystkie miejscowe władze i korporacye. O godz. 3 po poł. podejmowała p. Ministra obiadem Rada powiatowa w pięknie przystrojonej sali ratuszowej; w uczcie wzięło udział przeszło 50 osób; wznoszono liczne toasty a pomiędzy nimi zwrócił uwagę toast dr. Stanisława Łazarskiego, adwokata z Białej, na cześć i pomyślność dotychczasowego posła do Rady państwa, JE. pana Ministra Ziemiałkowskiego, który w pięknem przemówieniu podziękował za owacyę Wieczorem był JE. p. Minister na herbacie u p. starosty; o zmroku urządziło miasto na cześć br. Ziemiałkowskiego pochód z pochodniami, wśród którego p Józef Łazarski, poseł na Sejm krajowy wzniósł okrzyk na cześć JE p. Ministra. Po godzinie 9 wieczorem wyjechał p. Minister do Jasła.

(*m*) **Ingres** Najprzewieleb. Arcypasterza lwowskiego *ritus latini*, ks. Seweryna Morawskiego, odbył się wczoraj ściśle według programu, ogłoszonego przez nas dnia 15 b. m., wśród bardzo licznego udziału wszystkich warstw naszego społeczeństwa. W uroczystym akcie kościelnym, który, jak wiadomo, rozpoczął się już o godzinie $7^1/_2$ z rana w kościele OO. Dominikanów, pięknie z okazyi tej uroczystości udekorowanym, wzięły udział gremialny wszystkie nasze władze naczelne i instytucye publiczne, a więc widzieliśmy grono radców i urzędników Namiestnictwa, z JE. Namiestnikiem, p. F. Zaleskim, na czele; bardzo liczne grono radców i urzędników sądowych pod przewodnictwem JE. br. Schenka; członków Wydziału krajowego, JE. dr. Smolkę, hr. Wł. Badeniego i w. i; grono urzędników władz skarbowych z JW. br. Jorkaschem-Kochem na czele, naczelnego dyrektora poczt i telegrafów, p. Schiffnera; naczelnika prokuratoryi skarbowej, radcę dworu p. E. Podlewskiego; liczny zastęp generalicyi i starszych oficerów, pod przewodnictwem JKW. ks. Würtemberskiego; Reprezentacyę miasta Lwowa, z prezydentem p. Dąbrowskim na czele; reprezentantów szlachty, obywatelstwa miejskiego i t. d. Z dostojników kościelnych wzięli udział w tym akcie solennym: Najprzew. biskup krakowski ks. Albin Dunajewski; Najprz. arcybiskup lwowski obrządku ormiańskiego, ks. Issakowicz; Najprz. metropolita lwowski ob. greck. ks. S. Sembratowicz; Najprz. biskup stanisławowski obrządku grec. ks. Pełesz; infułat z Przemyśla, ks. Łoboz; infułat i administrator dyecezyi tarnowskiej, ks. Gwiazdoń; infułat czerniowiecki, ks. Kornicki; infułat lwowski obrz. łac. ks. Mossing; dr. ks. Pakisz, ob. greck. z Rzymu; ks. prałat Schedive z Przemyśla; a dalej niezliczony zastęp starszego i młodszego duchowieństwa świeckiego i zakonnego, wszystkich trzech obrządków. Dostojnicy kościelni wystąpili *in pontificalibus*. Z okolicy Lwowa i przedmieść jego przybyły liczne procesye ludu wiernego ze swoimi pasterzami na czele. Jak wiadomo z programu, rozpoczęła się uroczystość w kościele OO. Dominikanów; u drzwi świątyni powitał Najprzew. arcypasterza, przewielebny infułat proboszcz kapituły metropolitalnej, ks. Mossing, w otoczeniu kapituły i duchowieństwa parafialnego. Podczas pochodu do wielkiego ołtarza, odśpiewano responsorium: *Ecce sacerdos magnus*. Po wysłuchaniu św. mszy cichej, Najprzew. arcypasterz, w stroju pontyfikalnym, otoczony dostojnikami kościoła i władz świeckich tudzież niezliczoną rzeszą wiernych, wyruszył z procesyą do swojej rezydencyi kościelnej, t. j. do kościoła archikatedralnego, gdzie u wstępu powitał go znowu infułat-proboszcz, ks. Mossing, wręczając mu na tacy klucze świątyni. Za chwilę rozpoczęła się główna ceremonia. Po wstępnych pieniach i modłach, wyliczonych w znanym programie, ks. Paliwoda odczytał trzy bulle Ojca św., a mianowicie: Bullę *provisionis*, *ad Capitolum* i *ad Clerum*. Następnie zasiadł na *faldistorium*, ustawionem na najwyższym stopniu ołtarza, Najprzew. biskup krakowski, ks. A Dunajewski; ks. Paliwoda odczytał bullę *pallii*; na kolanach ks. Dunajewskiego złożono ewangelię, przed którą ukląkł arcybiskup ks. Morawski, i złożył przysięgę, poczem ks. biskup krakowski włożył mu palliusz. Po tym akcie solennym udzielił Najprzew. arcypasterz od ołtarza ludowi błogosławieństwa pasterskiego, poczem zasiadł na tronie i wysłuchał powitalnego przemówienia, wygłoszonego przez prałata, ks. Jurkowskiego. Na to przemówienie odpowiedział ks. Morawski, witając serdecznemi słowy kapitułę, dziekanów, proboszczów, duchowieństwo zakonne i świeckie, poczem zaintonował *Te Deum* i odebrał *homagium* od całego zgromadzonego kleru. Po *Credo*, ks. prałat Stańkowski odczytał pierwszy list pasterski ks. Morawskiego który następnie sam przemówił do wiernych. Po mszy św. udał się arcypasterz na tron ustawiony przed amboną i ztamtąd, na mocy władzy udzielonej przez Ojca św. udzielił ludowi Apostolskiego błogosławieństwa, z ambony zaś, ks. Swistelnicki odczytał *breve* tyczące się zupełnego odpustu dla tych, którzy w dniu wczorajszym spowiadali się i przyjęli Przenajśw. Sakrament. Na tem zakończyła się uroczystość przed godziną 12 w południe. Z kościoła udał się ks. arcybiskup do swego mieszkania przy ulicy Halickiej, po chwili zaś udał się do klasztoru PP. Miłosiernych, gdzie usługiwał przy obiedzie danym dla ubogich. Zwiedził także seminaryum. Po obiedzie przyjmował Najprzew. ks. arcybiskup w swoich apartamentach deputacyę duchowieństwa, w imieniu której przemówił prałat ks. Odelgiewicz, poczem wręczył nowemu dostojnikowi kościelnemu kielich, patynę i tacę. Po godzinie 5 z południa odbył się bankiet na 250 osób w wielkiej sali klasztoru OO. Dominikanów. Obok Najprzewielebniejszego ks. arcybiskupa Morawskiego zasiedli po obu stronach JKW. komenderujący generał książę Würtemberski i JE. p. Namiestnik, dalej ks. arcybiskup obr. orm. Issakowicz, metropolita ks. Sylwester Sembratowicz, JE. prezydent sądu apelacyjnego br. Schenk, ks Thurn-Taxis, biskupowie Dunajewski, Łoboz i Pełesz, JE. dr. Smolka i JE. hr. Siemieński, JW. Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa H. Löbl, JW. wiceprezydent dyrekcyi skarbowej br Jorkasch i cały szereg innych dostojników. Pierwszy toast wzniósł Najprzew. ks. arcybiskup Morawski na cześć Ojca św. i Najj Pana, drugi na cześć JE. pana Namiestnika, a trzeci na cześć JKW. księcia Würtemberskiego. Następnie ks. biskup Duna-

jewski w pięknej dłuższej przemowie wzniósł toast na cześć ks. arcybiskupa Morawskiego, który odpowiedział toastem na cześć wszystkich arcybiskupów i biskupów w kraju. Ks. arcybiskup Issakowicz wzniósł toast na cześć kapituły lwowskiej i duchowieństwa łacińskiego Archidyecezyi lwowskiej, a w końcu ks. arcybiskup Morawski na cześć obywatelstwa kraju, miasta Lwowa i gospodarzy OO. Dominikanów.

Menu było następujące:

Zupy: klarowna à la Sévigné i rakowa. Łosoś *à la Chambord*, sos holenderski. Polędwica po neapolitańsku. Pasztety ze zwierzyny i strassburski. Poncz mrożony. Indyki i kapłony faszerowane. Sałaty i kompoty. Szparagi, kalafiory z masłem i bułeczką. *Macédoine* na szampańskiem winie i lody owocowe. Sery, desert. Czarna kawa.

— **Rada zawiadowcza** kolei Lwowsko-czerniowiecko-jasskiej, na generalnem zebraniu swem dnia 28 kwietnia, wybrała prezydentem swoim ponownie hr. Jana Krasickiego; wiceprezydentem p. Walerego Rittera, członkami komitetu wykonawczego pp. Emanuela A. Ziffera, Antoniego Jaxę Chamca i dr. Eugeniusza Weissel. Przewodniczącym komitetu wykonawczego wybrany został p. Emanuel A. Ziffer. Wylosowani w tym roku do ustąpienia pp. Dymitr Grzegorz ks. Ghika, Michał Kogalniceanu i Piotr Mavrogheni, wybrani zostali ponownie do Rady zawiadowczej.

(*m*) **Walne zgromadzenie** Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, odbyło się wczoraj w południe, pod przewodnictwem Leszka hr. Borkowskiego, który w słowach pięknych a serdecznych oddał cześć pamięci zmarłego wiceprezesa Towarzystwa, ś. p. T. Rayskiego. Najważniejsze szczegóły sprawozdania dyrekcyi z czynności w r. z., odczytanego przez p. Grelińskiego, podaliśmy już przed dwoma tygodniami; dziś zanotujemy jeszcze tylko, że w skutek zaproszenia, wysłanego od artystów, ażeby zechcieli wziąć udział w tegorocznej wystawie dzieł sztuki we Lwowie, zgłosiło się dotychczas niestety tylko 15 artystów, zapowiadając przesłanie tylko 26 utworów artystycznych. A wszakże — wspomina sprawozdanie — zasługuje Lwów na większe względy; w r. z. sprzedali artyści we Lwowie swoje utwory za przeszło 3.000 zł., podczas gdy w Krakowie zakupiono dzieła sztuki tylko za 556 zł. Dalej wspomnąć nam wypada, że fundusz galeryi obrazów wynosi już 828 zł. a oprócz tego posiada Towarzystwo obrazy wartości 1.620 zł. Fundusz imienia Jana Matejki wynosi obecnie 4.471 zł. a fundusz sierot po ś. p. Gryglewskim wynosi 993 zł. i akwarela w wartości 150 zł. Ten ostatni fundusz wyjdzie za dni kilka z depozytu tutejszego Towarzystwa i zostanie oddany m. del. sądowi powiatowemu w Krakowie. Premia zeszłoroczna dana członkom, t. j. miedzioryt Redlicha, podług obrazu Matejki, *Unia lubelska* kosztowała Towarzystwa 2120 zł. Sprawozdanie dyrekcyi przyjęło zgromadzenie do wiadomości i udzieliło jej na wniosek komisyi lustracyjnej (sprawozd. dr. Moszyński) absolutoryum. Nim przystąpiono do wyboru nowego zarządu, dr. Zygmunt Rieger, w słowach serdecznych podziękował L. hr. Borkowskiemu za ciężkie trudy i pracę około rozwoju Towarzystwa poniesioną w ciągu 18 lat, na stanowisku prezesa, z którego to stanowiska obecnie nieodwołalnie zrezygnował. Mozolna a niewdzięczna była to praca na posterunku takim, jak Lwów, gdzie poczucie piękna nie objęło jeszcze wszystkich warstw społecznych. Czcigodny prezes podziękował za słowa uznania poczem wybrano na jego miejsce prezesem hr. Lanckorońskiego, a zastępcą prezesa, p. O. Hausnera. Dyrektorami wybrano ponownie pp. Grelińskiego i Młodnickiego, a w miejsce p. Hausnera wybrano p. dr. Z. Riegera. Dotychczasowy dyrektor, prof. J. Zacharjewicz, zrezygnował z tej godności w skutek dziennikarskiej ujemnej oceny działalności *jury* rozstrzygającej konkurs na pomnik Mickiewicza, ale po gorących przedstawieniach ze strony pp.: Borkowskiego, Grelińskiego, dr. Cwiklińskiego i dr. Goldmana, był zmuszony cofnąć rezygnacyę. Zastępcą dyrektora wybrano dr. Ćwiklińskiego.

— **Tow. nauczycieli szkół wyższych.** Walne zgromadzenie Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych, odbędzie się we Lwowie w dniach 24 i 25 b. m. w sali ratuszowej. Na porządku dziennym są następujące przedmioty: 1. Sprawozdanie z dotychczasowych czynności Towarzystwa, referent T. Sołtysik; 2. Sprawozdanie ze stanu kasy i wydawnictwa czasopisma „Muzeum“, referent St. Librewski; 3. Wybór komisyi kontrolującej; 4. Sprawa nauki języka polskiego, ref. Fr. Próchnicki i J. Sędzimir; 5. Sprawa szkół realnych, ref. dr. P. Dziwiński i J. Rotter; 6. Sprawa instrukcyj do nauki poszczególnych przedmiotów w gimnazyach, ref. dr. Z. Samolewicz; 7. Sprawa podręczników szkolnych, ref. dr. L. Cwikliński; 8. Sprawa zastępców nauczycieli, ref. dr. Br. Radziszewski; 9. Sprawa fizycznego wychowania młodzieży, ref. R. Palmstein; 10. Sprawa anormalnych stosunków gimnazyum brodzkiego, ref. Wł. Bańkowski; 11. Sprawa zmiany statutów, ref. J. Soleski; 12. Wybór wydziału Towarzystwa; 13. Wnioski członków (pomiędzy temi zgłoszone już wnioski dr. J. Molina i L. Sali). Pierwsze posiedzenie rozpocznie się dnia 24 maja o godz. jedenastej, drugie tegoż samego dnia o godz. czwartej, trzecie dnia 25 maja o godz. ósmej. Szczegółowy porządek dzienny, zawierający w dosłownem brzmieniu wnioski, przedłożyć się mające walnemu zgromadzeniu, ogłoszono już drukiem i rozesłano pomiędzy członków Towarzystwa. Dla publiczności, otwarte będą galerye.

— **Pogadanka członków Towarzystwa** prawniczego, odbędzie się we wtorek dnia 19 b. m. o godzinie 7 wieczorem w lokalu własnym (ul. Karola Ludwika l. 3, II piętro). Porządek dzienny wypełni dalszy ciąg dyskusyi nad tematem referowanym na ostatniej pogadance przez dr. Stromengera: „Kto jest obowiązanym do płacenia podatków z realności sprzedanej w drodze licytacyi w czasie od dnia licytacyi, do dnia oddania realności w fizyczne posiadanie nowego nabywcy?“. W razie wyczerpania powyższego tematu, nastąpią referaty pp. adw. dra G. Małachowskiego i dra Z. Lilienfelda, zamieszczone na porządku dziennym pogadanki z dnia 12 b. m.

— **Towarzystwo gimnastyczne** „Sokół“, urządza na górze Zamkowej dnia 4 czerwca festyn, celem pomnożenia funduszów na dokończenie budynku, którego obszerna, akustyczna sala, znaną jest dobrze z zimowych koncertów muzyki wojskowej. Brak dostateczny funduszów, nie dozwolił zupełnego jej wykończenia w zeszłym roku, to też spodziewamy się, że publiczność wesprze Towarzystwo gimn. w jego usiłowaniach, tembardziej, że komitet festynowy przygotowuje nie jedną miłą rozrywkę. Szczegółowy program, podamy później.

— **Stopnie doktorów** wszech nauk lekarskich w uniwersytecie Jagiellońskim uzyskali pp. Teofil Stachiewicz, rodem z Gródka pod Lwowem i Józef Osmoróg-Surzycki, rodem z Rożanki w Królestwie.

— **Wystawa projektów pomnika** Mickiewiczowskiego, w Warszawie, ostatecznie przyjdzie do skutku. Pozwolenie na urządzenie jej, otrzymał od władzy rzeźbiarz, p. Bolesław Syrewicz.

— **Wydział kasyna miejskiego** zaprasza panów członków na posiedzenie poufne, we wtorek, dnia 19 b. m., w sali kasynowej o godzinie 7 wieczór odbyć się mające, celem porozumienia się co do kandydatów na członków wydziału, komisyi rewidentów i komisyi reklamacyjnej, których wybór dokonać się ma na walnem zgromadzeniu w dniu 28 b. m.

— **Nowy wynalazek.** Pan Stanisław Pokutyński, inżynier, Polak, zamieszkały stale w Paryżu, wynalazł świeżo aparat kontrolujący ilość wypuszczanego płynu. Przyrząd ten, na który uzyskał już w kilku państwach przywilej, ma być wkrótce zastosowany w całym Paryżu przy kranach wodociągowych i po prywatnych domach. Dotychczasowy aparat używany w Paryżu, systemu Michel'a, jest wielkich rozmiarów i nader kosztowny. Wodomierz p. Pokutyńskiego, jest malutkim i kosztuje zaledwie 63 franków.

= **Przejechanie.** Dorożkarz, Michał Wituszyński, przejechał wczoraj na placu Bernardyńskim, Maryę Schneider, wdowę po ekonomie, która doznawszy ciężkiego uszkodzenia w nogę, została do szpitala odwieziona. Winowajcę oddano do sądu.

— **Piorun** dnia 8 b. m., podczas gwałtownej burzy w Połupanówce, pow. skałackiego, zabił w polu cztery konie przy orce, przyczem chłopak powożący doznał ogłuszenia, drugi zaś chłopak, idący za pługiem, uszedł porażenia.

= **Zapiski policyjne.** Skradziono bieliznę, znaczoną S. S., pąsowy obrus, kilkanaście łokci perkalu kolorowego i buty nowe podszyte, wartości 42 zł. — Zgubiono książkę do nabożeństwa w czarnej skórkowej oprawie, ze stalowym krzyżykiem na okładce; portmonetkę czarną, wewnątrz pąsową z kartką zastawniczą banku kredytowego, opiewającą na dwie złote obrączki i pierścionek dyamentowy, za 8 zł. zastawione, i ze świadectwem lekarskiem, dnia 13 b. m. w gmachu teatru, oraz dwie kartki zakładu zast. i kredyt. l. 12.202 na pierścionek za 2 zł. i l. 16.609 na 5 sznurków korali za 4 zł. zastawionych.

— **Zmarły kompozytor** niemiecki Ferdynand Hiller, był wielkim wielbicielem i osobistym przyjacielem Chopina. Utrzymują, iż w papierach, jakie po nim pozostały, znajdować się mogą cenne materyały do biografii naszego mistrza. Hiller ożeniony był z Polką.

— **Straszna burza** srożyła się w Wiedniu w piątek i w sobotę. Orkan sprawił niezmierne spustoszenia w drzewach, kominach, dachach i t. d. Dotąd sprawdzono, że 5 osób padło jego ofiarą, a kilkanaście jest uszkodzonych. Z wichrem srożyła się ulewa i zamieć śnieżna, a wiele domów nawiedzonych zostało powodzią. Mocno ucierpiały zwłaszcza winnice. — U nas gwałtowna, lecz przeważnie sucha burza, srożyła się także przez dwa dni, a najgwałtowniejszą była w nocy na wczoraj, przyczem powietrze mocno się oziębiło.

— **Ciekawy proces,** jedyny może w swoim rodzaju, toczyć się będzie wkrótce w warszawskim sądzie okręgowym. Jest to mianowicie jak się dowiaduje *Kur. Codz.* sprawa spadkowa. Po osobie zmarłej bezpotomnie, pozostał majątek, wynoszący około 300.000 r., a jako najbliżsi sukcesorowie przychodzą do spadku dwaj synowie nieboszczyka, zamieszkali obecnie w Tobolsku. Zjawił się jednak także dalszy sukcesor w osobie stryjecznego brata nieboszczyka, chcący dziedziczyć cały majątek i usunąć synowców od spadku z tej racyi, że urodzili się oni z ojca pozbawionego praw i zesłanego na Syberyę. Ojciec ich, był uważany według prawa za umarłego cywilnie, a więc dzieci zdaniem poczciwego stryjaszka, nie mają prawa do spadku. Wytaczający tę sprawę proponował zajęcie się procesem kilku pierwszorzędnym obrońcom warszawskim, ci jednak, rozejrzawszy się bliżej w tej sprawie, odmówili stanowczo swego udziału.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Ankieta rybacka.** Dnia 15 b. m., odbyła w gmachu sejmowym zwołana przez Wydział krajowy ankieta rybacka, pierwsze posiedzenie pod przewodnictwem członka Wydziału krajowego dr. Wereszczyńskiego.

Ankietę tę składają: radca Wydziału krajowego p. Wereszczyński, jako przewodniczący; prof. Maksymilian Nowicki z Krakowa; dr Bobrzyński, dr. Zoll, dr. Zatorski, hr. Artur Potocki z Krakowa, dr. Pilat, dr Orlecki ze Lwowa, br. Gostkowski, hr. Włodzimierz Dzieduszycki i urzędnik Wydziału krajowego B. Drwęski, jako sekretarz ankiety.

Kwestyonarz przedłożony ankiecie obejmuje następnych 7 punktów, co do których pozostawia ustawa państwowa decyzyę ustawodawstwu krajowemu:

1) Oznaczyć, komu przysłuża prawo rybołowstwa w wodach naturalnych (§ 1 ust. p.); 2) oznaczyć wysokość wynagrodzenia, jakie rybacy z zawodu, o ile takowi przez zniesienie dzikiego rybołowstwa ponieśli uszczerbek, mają prawo żądać od tych, ktorym przyznano prawo rybołowstwa na wodach przedtem wolnych (§ 2); 3) oznaczyć, czy ewentualnie i w jakich wypadkach musi woda wydzierżawioną być na rzecz uprawnionych do rybołowstwa, a czynsz pomiędzy nich rozdzielanym (§ 3); 4) oznaczyć, kto rozstrzyga w sprawie kosztów i wynagrodzeń, (czy władza polityczna? § 4); 5) określić szczegółowo pretensye, jakie rościć mogą uprawnieni do rybołowstwa wobec używania wód na inne cele (gospodarcze i przemysłowe § 7); 6) oznaczyć, czy ewentualnie i jakie mają być utworzone rewiry wodne, tudzież, czy ewentualnie i w jakich wypadkach, ma nastąpić wykup rybołowstwa (§ 8); jeżeli ustawa ma mieć zastosowanie także do innych zwierząt wodnych, oznaczyć zwierzęta powyższe (§ 9).

Całe pierwsze posiedzenie wypełniły rozprawy nad bezsprzecznie najważniejszym punktem 1-ym, do którego postawiono 3 wnioski, mianowicie ażeby przyznać prawo rybołowstwa na wodach naturalnych: 1) krajowi (wniosek pp. Orleckiego i Zatorskiego); 2) na wodach niespławnych właścicielom brzegów, na rzekach zaś spławnych krajowi (Zoll); 3) gminom i obszarom dworskim przyległym do tych wód w miarę długości brzegów (Bobrzyński). Po długiej i wyczerpującej dyskusyi, przyjęto znaczną większością, bo 7 (przeciw 2) głosami, należycie umotywowany wniosek profesora Bobrzyńskiego, z tym zarazem dodatkiem, że prawo rybołowstwa nie ma być wykonywanem bezpośrednio przez właścicieli, lecz ma zostawać pod administracyą kraju, i przez kraj być wydzierżawianem, a dopiero dochód z rybołowstwa ma być rozdzielanym między właścicieli w poszczególnych rewirach, według długości brzegów.

OSTATNIA POCZTA

Krajowy komitet centralny przedwyborczy, dla wschodniej Galicyi na ostatnich dwóch posiedzeniach, ogłosił kandydaturę dr. Euzebiusza Czerkawskiego z okręgu wyborczego miast Tarnopol-Brzeżany. Na zapytanie brodzkiej Izby handlowej, czy komitet zgadza się z kandydaturą p. Natana Kallira, z tej Izby, odpowiedział komitet, że kandydaturę tę stanowczo wyklucza.

Dalej zatwierdził i ogłosił centralny komitet następujące kandydatury z kuryj gmin wiejskich:

1) Ks. Jana Ozarkiewicza z okr. wyb. Kołomyja-Kossów-Śniatyn.

2) Edwarda Gniewosza, radcy dworu z okręgu Sanok-Brzozów-Lisko.

3) Tytusa Kielanowskiego z okr. Brody-Kamionka.

4) Hr. Tomasza Stadnickiego, z okręgu Złoczów-Przemyślany.

5) Ks. scholastyka Michała Sięgalewicza z okręgu Kałusz-Dolina-Bóbrka.

Najj. Pan przyjmował w tych dniach nowo mianowanego przy Najw. Dworze nadzwyczajnego posła rumuńskiego, Piotra Marvojanyego, przyczem raczył odebrać od niego listy uwierzytelniające.

Najd. Arcyksiążę Albrecht wyjechał przedwczoraj, w towarzystwie szefa sztabu generalnego, br. Becka i głównodowodzącego w Czechach, generała barona Filipowicza, do Pilzna.

Jutro przybędzie do Wiednia, w podróży z Konstantynopola, królowa szwedzka Zofia wraz z księciem Karolem. Dostojni podróżni zatrzymają się w stolicy tylko przez dzień jeden.

Królestwo holendersey przybyli na czternastodniowy pobyt do Karlsbadu.

Wiener Ztg. ogłasza: Pan Minister kierownik ministerstwa sprawiedliwości zamianował notaryuszami następujących kandydatów notaryalnych:

Pp.: Leona Reissa ze Lwowa notaryuszem w Olesku; Seweryna Żukowskiego ze Zbaraża w Bukowsku; Piotra Kurysia z Podhajec w Lutowisku; Ludwika Rzewuskiego, dotychczasowego substytuta notaryalnego w Krakowcu, w Starem Siole; Konstantego Teliszewskiego, dotychczasowego substytuta notaryalnego w Rohatynie, w Turce; Jana Błonarowicza z Brodów, w Mikołajowie; Zdzisława Więckowskiego, dotychczasowego substytuta notaryalnego w Radziechowie, w temże mieście; Jana Kantego Krupińskiego, dotychczasowego substytuta notaryalnego w Turce, w Podburzu; Roberta Adamskiego z Birczy, w Baligrodzie i Karola Wanicka ze Lwowa, w ...daczowie.

Ministerstwo wojny zawiadomiło komendy wojskowe, że tylko uczniowie wyższych państwowych szkół przemysłowych, którzy posiadają tak zwane „świadectwo dojrzałości“, uzyskane na podstawie szczególnego egzaminu, mają prawo korzystać z dobrodziejstwa jednorocznej służby wojskowej. Świadectwo z postępów ostatniego roku szkolnego nie daje tego prawa.

Wybory prawyborców w grupie gmin wiejskich są już we wszystkich krajach koronnych w pełnym toku, i zostaną ukończone w ciągu bieżącego tygodnia. Wybory deputowanych rozpoczną się dnia 27 maja a ukończą 13 czerwca.

Półurzędowy peszteński *Nemzet*, poświęcając obszerny artykuł ruchowi wyborczemu w Austryi i stosunkom stronnictw, wyraża przekonanie, że partya rządowa nietylko odniesie zwycięztwo, ale nadto opozycya zostanie zupełnie rozbitą.

Nordd. Allg. Ztg. potwierdza, iż ks. kanclerz od dni kilku zapadł bardzo ciężko na newralgię w twarzy. Boleści chwilami są tak gwałtowne, że kanclerz mówić nie może. Z tego powodu książę nie mógł wziąć udziału w ostatnich obradach parlamentu. Zdaje się, iż słabość ta pokrzyżuje dyspozycye, jakie zostały już wydane w sprawie wyjazdu ks. kanclerza z Berlina. Kanclerz miał w pierwszych dniach bieżącego tygodnia wyjechać na kilka dni do Schönhausen, ztamtąd na kuracyę do Kissingen, a następnie, z końcem czerwca do na ślub swojego syna hr. Wilhelma do Kröhlendorf, własności hrabiów Arnimów.

Z Berlina donoszą do *Kuryera Poznańskiego*, że prawdopodobnie zwołana będzie jeszcze nadzwyczajna sesya sejmu pruskiego dla załatwienia niektórych zaległych kwestyj — przy czem przedłożony ma być nowy projekt ułatwiający wychowanie kleru katolickiego, bez czego stanowisko biskupów jest prawie niemożebne.

Wiadomość tę podaje jednak *Kuryer* z zastrzeżeniem.

Parlament niemiecki ma się zebrać na nową sesyę z początkiem października.

Niemiecka rada związkowa przyjęła przedwczoraj zgodnie z uchwałą parlamentu projekt ustawy o rozszerzeniu zabezpieczenia na przedsiębiorstwa transportowe. Ustawa o podatku giełdowym będzie przedmiotem czwartkowych obrad.

Na innem miejscu donosimy o nadaniu przez cara generałowi Komarowowi szabli honorowej. *Nordd. Allg. Ztg.* pisząc o tem wyszczególnieniu, czyni uwagę, iż fakt taki w poprzedniem stadyum sprawy afgańskiej byłby niezawodnie zagroził pokojowemu załatwieniu nieporozumienia, obecnie jednakże jest tylko dowodem skonsolidowania sytuacyi, a nadto, iż car wyszczególniając w ten sposób generała, chciał wyrazić uznanie jego osobistym przymiotom.

Według dzienników petersburskich kolej zakaspijska zostanie doprowadzoną nietylko do granicy bokharskiej, lecz przez Bokharę do Samarkandu i ukończoną w ciągu dwóch lat. Dzienniki przytoczone dodają, iż w ten sposób linia z Samarkandu do Taszkendu, długości 300 wiorst, jest tylko kwestyą czasu.

Według relacyi z Petersburga kwestya podatku od dochodów i kapitałów pieniężnych będzie ostatecznie rozstrzygniętą przez radę państwa w d. 19 maja. Pogłoski o trudnościach, jakie projekt miał napotkać, są bezzasadne, gdyż uległ on tylko pewnym zmianom. Obliczają, że ogólna suma podatku dosięgnie $10^1/_2$ miljonów. Wprowadzenie projektu w wykonanie nastąpi podobno od d. 1 lipca.

Koeln. Volks-Ztg. ogłasza rzymską depeszę, że najbliższy konsystorz odbędzie się w czerwcu. Arcybiskp Melchers zostanie kardynałem i zamieszka w Rzymie. Biskup warmiński Krementz jeszcze się nie oświadczył, czy gotów przyjąć godność arcybiskupa kolońskiego; Stolica apostolska czeka dotychczas na tę deklaracyę.

Rzymski dziennik urzędowy donosi, iż układ o zabezpieczenie literackiej i artystycznej własności przedłużony został między rządem włoskim a austryackim do końca bieżącego roku.

Według zapewnień połurzędowych z Londynu, gabinet angielski postanowił zaniechać wykonania najsurowszych postanowień wyjątkowego prawa w Irlandyi, a tem samem zrobić pewne koncesye stronnictwu autonomistów irlandzkich. Według *Daily News*, zastosowane będą normalne ustawy karne w Irlandyi w ten sposób, że dla wykroczeń nadzwyczajnych ustanowiony będzie sąd wyjątkowy tylko w tych miejscowościach, gdzie się tego okaże niezbędna potrzeba, a w ten sposób ludność cała będzie zresztą mogła korzystać ze zwykłych praw konstytucyjnych.

Ogłoszona świeżo w Londynie korespondencya urzędowa, odnosząca się do sprawy afgańskiej, zawiera akta poczawszy od 31 grudnia 1883 r. do 7 kwietnia 1885. O najświeższych wypadkach i rokowaniach nie ma żadnej wzmianki.

Kanclerz skarbu, który miał zamiar wnieść projekt ustawy, podwyższającej podatek od piwa i wódki, zaniechał tego zamiaru w skutek opozycyi, objawiającej się w Londynie i na prowincyi. Rząd obawia się, ażeby przy wyborach jesiennych według nowej ustawy wyborczej, ogół uprawnionych do głosu nie został rozdrażniony wzmiankowanym projektem.

Do Paryża przybył baron Courcel, francuski poseł przy dworze berlińskim. Nie pojechał on tam, jak zapewniają, w żadnej specyalnej misyi politycznej, lecz po prostu dlatego, ażeby się poinformować w sprawach polityki nowego rządu.

Generał Brière donosi z Ha-Noi, że wysłał do Hong-Hoa wszystkie łodzie, któremi rozporządzał, ażeby ułatwić Chińczykom ewakuacyę Tuyen-Kawangu, ale niski stan wody utrudnia nadzwyczajnie komunikacyę. Pułkownik Maussion donosi, że stara się usilnie o zniesienie band korsarskich, z któremi, jak zapewnia, nie ma wielkich trudności, gdyż wszędzie pierzchają w rozsypce. Dwóch naczelników korsarskich złożyło oświadczenie, iż poddają się władzom francuskim.

Na sobotniem posiedzeniu Izby poselskiej, otrzymał gabinet Brissona ponowny dowód, iż zaufanie wzrasta. W dość ważnej sprawie otrzymał minister spraw wewnętrznych odpowiednie poparcie przeciw wnioskowi Clovis Hugues, który domagał się amnestyi dla przestępców politycznych. Allain-Targe, minister spraw wewnętrznych oświadczył, iż rząd gotów jest do wydania aktu łaski, lecz nie może dopuścić zupełnej amnestyi. Po tem oświadczeniu, odrzuciła Izba wniosek Huguesa 278 głosami.

Polit. Corr. pisze: Z Rzymu zapewniają nas bardzo stanowczo i ponownie, że gabinet angielski nie zaproponował dotychczas rządowi włoskiemu, ażeby wysłał swe wojska do Suakimu w celu zastąpienia załogi angielskiej. W kołach dyplomacyi włoskiej panuje przekonanie, iż rząd angielski zaproponuje taką interwencyę Turcyi i że już nawet próby w tym celu robiono w Konstantynopolu, lecz Porta nie chce się zgodzić na warunki.

O tej samej sprawie donoszą do *Polit. Corr.* z Paryża, że w tamtejszych kołach politycznych na wypadek, gdyby Turcya nie chciała zastąpić wojsk angielskich swojemi wojskami w Egipcie, poczytują za rzecz najodpowiedniejszą utworzenie korpusu żandarmeryi, który złożony z żywiołów składałyby się z Europejczyków. Korpus taki, dobrze zorganizowany, byłby dostateczny do utrzymania bezpieczeństwa i porządku w Egipcie, tembardziej, gdy armia egipska ma być pomnożona. Uważają za rzecz prawdopodobną wzięcie tej sprawy za przedmiot rokowań dyplomatycznych.

Z Madrytu donoszą, że według urzędowych depesz z Walencyi, pojawiła się tam ponownie w niektórych okolicach stłumiona już w przeszłym roku epidemia choleryczna. Zarządzono odpowiednie środki ostrożności.

Swiet wyraża nadzieję, iż wobec przesadnych pretensyj angielskich co do granicy afgańskiej, rząd rossyjski nie ustąpi ani jednej piędzi zajętej już przez rossyjskie wojska i krwią rossyjską zbroczonej ziemi. Rząd nie da również zapewnienia, iż nie ma zamiaru podążyć do Heratu. Będzie on wszakże mógł oświadczyć, że w razie, gdyby Anglicy opuścili Kwettah i wyruszyli do rossyjskiego kraju zakaspijskiego, wojska rossyjskie zajęłyby niezwłocznie Herat.

Według doniesień z Ottawy, Riel, główny naczelnik rokoszan kanadyjskich, został w dniu 15 bm. jeńcem generała Middleton, który pokonał siły zbrojne mestyców. Obecnie mają władze kanadyjskie do pokonania jeszcze Indyan czystej krwi, podburzonych przykładem rokoszu pokrewnej im mięszanej rasy mestyców.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Zagrzeb, 18 maja. Sejm kroacki po załatwieniu budżetu został odroczony. Terminu ponownego zebrania nie oznaczono; prawdopodobnie sejm zbierze się w październiku.

Petersburg, 18 maja. *Inwalid ross.* ogłasza memoryał agenta rossyjskiego w Kotszanie z d. 27 marca, w którym powiedziano, że kapitan Yate wezwał Saryturkmenów, aby z powodu przybycia Rossyan do Taszkopri, garnęli się pod chorągwie afgańskie celem sprawowania służby wojskowej, obiecując im za to wynagrodzenie pieniężne. Saryturkomeni jednakże odmówili. Przed przybyciem Rossyan, Afganie obozowali tylko pod Aktape, utrzymywali komendę na lewym brzegu rzeki Kuszk i strzegli wprawdzie we dnie mostu na Taszku, z pomocą jednej kompanii, nie mieli atoli tamże żadnych fortyfikacyj.

Petersburg, 18 maja. Słychać, że cło dowozowe od blachy żelaznej i stalowej zostanie podwyższone o 5 kopiejek, od żelaza i stali w kawałkach o 18 kopiejek w złocie na jednym pudzie (40 funtów). Cło od druta miedzianego ma wynosić odtąd trzy ruble w złocie od puda.

Rzym, 18 maja. *Agencya Stefaniego* zaprzecza stanowczo, jakoby rządowi włoskiemu poczyniono propozycye w sprawie obsadzenia Suakimu, i jakoby nad tą kwestyą konferowała rada ministeryalna.

Londyn, 18 maja. Księga błękitna w sprawie afgańskiej nie wywołała dobrego wrażenia. Stronnictwo torysów zarzuca Rossyi plany zaborcze, zuchwalstwo i fałsz, a rządowi angielskiemu słabość, łatwowierność i niesłychaną uległość wobec pretensyj rossyjskich.

Zdaniem *Standarda*, księga błękitna jest przyznaniem się do zupełnego fiaska, upokorzeniem dla Anglii, i zadaje fatalny cios powadze rządu.

Daily News upomina rząd, aby nie ufał już Rossyi. Tenże dziennik dowiaduje się, iż nieporozumienia w sprawie granicy są podrzędnego tylko znaczenia i nie pozbawiają prawdopodobieństwa zadowalającego załatwienia zatargu.

Suakim, 18 maja. Piechota gwardyi opuściła wczoraj miasto, a dzisiaj odejdzie z tąd oddział australski.

Co do wycofania innych wojsk nie wydano dotychczas jeszcze żadnych dyspozycyj.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 maja 1885, godzina 1, min. 45. Alp. Tow. górn. 39·—, Węg. akcye kredyt. 287·50, Akcye anglo-austr. 100·—, Akcye banku Union 78·—, Akcye kolei Karola Ludwika 251·25, Akcye kolei północnej 243·—, Akcye kolei południowej 12·75, Akcye kolei Alföld 181 75, Akcye kolei Elżbiety 299·30, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 224·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 172·25, Wiedeńskie losy 123·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 107·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·50, Losy regulacyi Cisy 118·25, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 97·25, Akcye banku związkowego 101·75 Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·25—, Węgierskie losy 116·25, Marka niemiecka —·—, Usposobienie lepsze.

Wiedeń, 16 maja 1885 r. godzina 5 minut 20. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—. Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 18 maja 1885 r., godzina 10 min. 36, Akcye kredytowe 288·20, Anglo-Austr. 100·50, Unionbank 78·—, Kolej Karola Ludwika 250·50, Południowa 128·75, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 91·50, Napoleondor 9·86—, Rubel papierowy 1·25. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 16 maja Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 28·50 do 28·75 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·15 do 9·17 zł., rzepak (sierpień—wrzesień 13·50 13·62 zł. Berlin: Pszenica żółta (na czerw. lip.) 1·25 do 1.50 żyto —·— m., spirytus 44·—, olej rzepakowy —.— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 47 30 fr. olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki

Przyjechali do Lwowa
dnia 18 maja 1885.

Hotel George'a

Pp. W. Osmolski z Góry. M. Paner z Tarnopola. C. Seifert z Wiednia. B Langbark z Wiednia. Manowarda z Wiednia.

Hotel Francuski

Pp. J. Zaleski z Rossyi. G. Grabowski z Rossyi. P. Platner ze Szmańkowczyk. W. Gniewosz z Kątów. Dr. A. Nazarkiewicz z Rossyi. L. Steinitz z Berlina.

Hotel Angielski

Pp. A. hr. Łoś z Bortkowa. M. Manasterski ze Stryja. B. Zaleski z Rossyi. S. Cieński z Wodnik. J Rawski z Połtwy. J. Weisstein z Tarnopola.

Pociągi kolejowe
od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego
przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 5 minut 32 po południu pociąg kuryerski.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany, o godzinie 12 min. 57 po południu pociąg kuryerski.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Pociąg mięszany: o godz. 1 min 59 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.

Pociąg mięszany: o godz. 8 min. 59 rano ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 1 min. 7 po południu pociąg kuryerski.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po południu pociąg kuryerski, o godz 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Pociąg mięszany: o godz. 7 min. 5 wieczór do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 18 maja 1885.

Barometr 736 72mm przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 10 8 C. Psychrometr wilgotny 8.2°C. Prężność pary 6 5mm. Wilgoć 68 %. Zachmurzenie 4 Wiatr S_8. Ozon 9.

Temperatura powietrza 8 6°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 761.92.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 14.0°
Najniższa temperatura w nocy 8 3 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. $= 340^m,5$.
Dla 19 maja 1885

E. $= - 3^m\ 44^s{}_{65}$ $\Theta_0 = 3^h\ 49^m\ 0,_{690}$

Zachód słońca 18go maja o 7h. $41^m,_2$ wschód o 16h. $11^m,_2$

W maju nastąpi ostatnia kwadra księżyca 6d 22h 19m; nów 14d 4h 53m, 6; pierwsza kwadra 20d 19h 21m, 2; pełnia 28d 10h 7m.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 3d 23h, 5 i 31d 13h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 15d 23h, 5.

Równanie czasu będzie w maju ujemne, wskutek czego zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe, o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na maj dla Lwowa 761·mm4 średnia temperatura $13°,_6$C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

17 maja 1885.	2p	9w	[illegible]
Stan barometru w milimetr.	$729,_{88}$	$731,_{20}$	$732,_{85}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$12,_2$	$8,_8$	$10,_4$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$8,_2$	$6,_8$	$7,_0$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$5,_7$	$6,_2$	$5,_3$
Wilgotność powietrza względna w %	55	73	59
Stan nieba.	8	1	6
Kierunek wiatru.	w.	sw.	ssw.
Moc wiatru.	4	2	3
Ilość opadu mierzonego o 2h. 0,mm7 deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $14,_2$			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $3,_6$			
Elektryczność powietrza, woltów	100	260	137

(N. B. 18/5 1885 od 12h w połud., do 12h w połud. 19/5 1885).

Przy wietrze zachodnio południowym i średniej temperaturze dnia około 15_0C, stan nieba zmienny, powietrze jeszcze wilgotne, deszcz chwilowy lecz opad nieznaczny; z resztą pogodnie.

NADESŁANE.

Niepowinny brakować w żadnej rodzinie. Wiedeń, plac św. Michała 6. Mogę z doświadczenia potwierdzić, że pigułki szwajcarskie aptekarza R. Brandta przeciw zatkaniom, zawrotom głowy i uderzeniom krwi do głowy, z najlepszym używane zostały skutkiem. Jeszcze każdy, z którym mówiłem o pigułkach szwajcarskich, (które nabyć można w aptekach po cen e 70 ct. od pudełka) wyraził się o nich z pochwałą. Z szczególnem uszanowaniem kreślę się: Michał Szober.

Ponieważ w Austryi istnieją rozmaite naśladowania pigułek szwajcarskich aptekarza R. Brandta, przeto należy ściśle na to zważać, że każde pudełko ma etykietę, na której znajduje się biały krzyż na czerwonem tle z napisem **R. Brandt.**

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 15 maja 1885.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	250	—	253	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	224	—	227	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	282	—	287	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	230	—	235	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	35	100	35
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	—	92	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	35	100	35
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41 ½ l.	88	40	89	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	50	97	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	50	99	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	102	—	103	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	76	5	86
Dukat cesarski	5	79	5	89
Napoleondor	9	81	9	91
Półimperyał	10	14	10	25
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	23¾	1	25
100 marek niemieckich	60	55	61	35
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 14 maja 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82.35	82.50
luty-sierpień	82.35	82.50
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	82.80	82.95
kwiecień-październik	83.05	83.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	125.75	126.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	138.75	139.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	140.50	141.—
„ „ 1864 po 100 złr.	171.—	172.—
„ „ 1864 po 50 złr.	169.50	170.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.50	154.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	98.25	98.40
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	107.70	107.90
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.—	103.—
Galicyi	102.50	103.—
Niższej Austryi	105.75	—.—
Siedmiogrodu	101.—	101.50
Węgier	103.—	104.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	100.25	100.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	288.25	288.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	582.—	586.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	859.—	861.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	454.—	456.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.—	256.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2430	2435
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	251.25	251.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	225.—	225.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	298.75	299.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	128.25	128.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	176.—	176.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	99.25	99.75
„ „ „ premiowe po 3 pr.	97.25	97.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.30	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.50	101.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.70	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.20
„ „ „ „ po 5 prc.	99.50	100.—
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.50	100.—
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.25	101.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	101.80	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	102.—	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	99.50	99.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	99.75	100.50
Kol. poł. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.—	100.25
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.—	99.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	81.75	82.25
z r. 1867	88.—	88.50
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.75	99.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.75	176.25
Clarego po 40 zł. m. k.	42.25	43.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	20.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	46.—	47.—
Palffego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.90	15.20
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9.20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	53.—	54.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.—	49.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	132.—
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	68.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.75	29.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.50	37.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.60	124.90
Paryż za 100 fr.	49.30	49.35
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.85.—	5.87.—
„ pełnej wagi	5.83.—	5.85.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.86.—	9.87.—
Rossyjski imperyał	10.18.—	10.21.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4½ prc. krajowe listy zastawne	91.25	92.25

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 14 maja 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	30
„ „ „ w srebrze	82	65
Renta w złocie	107	50
5 prc. austr. rent marcowa	98	10
Akcye banku wiedeńskiego	853	—
„ „ kredytowego	287	90
Londyn	124	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	86
Dukat cesarski men.	5	84
100 marek niemieckich	60	90

Kuratele.

L. 15838. (3072 3—3)

Na mocy przyzwolenia sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje się Michała Poddniestrzańskiego z Antonowa marnotrawcę mianując Wicka Gogola kuratorem.

C. k. sąd powiatowy

Czortków 22 grudnia 1884.

L. 5627. (3063 3—3)

Teresa Chudzikowa z Jankowic uznana została uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 2 kwietnia 1885 l. 8427 za marnotrawczynię.

Kuratorem ustanowiony Maciej Szymanik z Jankowic.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów dnia 17 kwietnia 1885.

L. 4898. (3094 3—3)

C. k. Gliniański sąd powiatowy uznał Iwana Łabaza ze Słowity za obłąkanego i ustanowił dla niego kuratorem Michała Kozaczyszyna.

Z c. k. sądu powiatowego

Gliniany 3 marca 1885.

L. 2190. (3150 2—3)

Jędrzej Jamrozy z Hyków ad Dębiaki został sądownie uznany za marnotrawcę kuratorem jego ustanowiono Mateusza Maryniaka, gospodarza z Grochowego.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec, dnia 27 marca 1885.

Wyroki prasowe.

L. 7623. (3209)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §. §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras, że treść artykułów umieszczonych w numerze 4 czasopisma: „Nauka“, z dnia 15 kwietnia 1885, pod napisem: „Wyrodnyi syn, powioł prodotrzenije VI Duszepoteżny, rozmyszłenia Pana Meczysława i pod tytułem VII pornynki“, zawiera znamiona występku, z §. 302 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora, rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały, wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 8 maja 1885.

L. 7956. (3210)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §. §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszszonego w numerze 3 czasopisma: „Nauka“, z dnia 15 marca 1885, pod napisem: „My ze wospojem w ich czest“, na stronie 173, zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a u. k, zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały, wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 13 maja 1885.

(2987)

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 April 1885, Z. 11727, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 12 vom 21 März 1885 wegen der Artikel „Lohnkämpfe“ und „Wien, 24 Februar 1885“ nach den §§. 58 c und 59 c St. G., dann „In Glensinen (Irland)“ nach § 122 b St G. und „Schießbaumwolle und Nitrogelatin“, „Ein Brotkrawal hat . . . “, „In Anbetracht, daß . . . “, endlich „Vergesse Keiner . . “ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit den Erkenntnissen vom 9. u. 15. April 1885, ZZ. 9522, 9523 und 10223, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Radikale“ Nr 38 vom 19. März 1885 wegen des Artikels „Der arbeitslose Erwerb“, dann der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 68 vom 21 März 1885 wegen des Artikels „Reichenau bei Gablonz, 18. März. (Zwei Auch-Deutsche) nach § 302 St. G., endlich derselben Zeitung Nr 72 vom 26. März 1885 wegen des Artikels „Das geschlossene deutsche Sprachgebiet“ nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 21. und 24. April 1885, ZZ. 11823 und 12042, die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Narodni Listy“ Nr. 106 (Nachmittagsausgabe) vom 18. April 1885 wegen des Artikels „Ze soudni sine. Zal van pro krivou prisahu“ nach Art. VIII. des Ges. vom 17 December 1862, und „Straž na sumave“ Nr. 2 vom 18. April 1885 wegen der Artikel „Hliza na tele naroda“ und „Nezachazejte s ohnem“ nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkenntnisse vom 15. April 1885, Z 10224, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 71 vom 25 März 1885 wegen der Artikel „Peter Zapfl und die Nordbahn“ nach § 300 St G., und „Reichenberg, 24. März (Ueber die jüngsten Vorgänge im österr. Parlamente) nach §§. 491 und 492 St. G. und Art. V. des Ges. vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Jungbunzlau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 April 1885, Z. 1727, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kolinske Noviny“ Nr. 30 vom 22. April 1885 wegen des Artikels „Politicky prehled“ nach § 65 a St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 28. April 1885, Z. 4274 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Duch Casu“ Nr 27 vom 23. April 1885 wegen der Artikel „Nas okol“, „Nekolik slov o krisi cukerni“, „Socialne-politicky prehled“, „Ze sev Cech (Puv. dop.)“, „Do Horic a okoli“, „Ze Zdic (Puv. dop.)“ und „Z Wiesenthalu“ nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 April 1885, Z. 4043, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovensk Narod“ Nr. 90 vom 22 April 1885 wegen des Artikels „Iz Trsta, 18. aprila. Komur neso razmere . . . “ nach § 300 St. G. verboten.

Licytacye.

Zl. 452. v. C. (3191 2—3)

Verwaltung des k. k. galizischen Landwehr Inft. Regiments Nr. 20.

Kundmachung.

Am 15. Juni l. J. wird ein Vertrag über den Verkauf der unbrauchbaren Tuch-Schafwoll-Baumwoll- und Leder-Sorten, dann sonstige Abfälle für die unterstehenden Landwehr-Bataillone Nr. 65 in Stryj, 66 Kolomea, und 62 & 70 in Stanislau im Amtssitze der Verwaltungs-Comission des 20. Landwehr Infanterie Regiments mit dem Meistbiethenden für die Dauer eines Jahres, oder auch auf 3 Jahre abgeschlossen.

Die diesbezüglichen mit einem 50 kr. Stempel versehenen Offerte, haben bis zum 10. Juni l. J. h. o. einzulangen, und ist der Anboth jedes einzelnen Artikels in Ziffern und Buchstaben zum Ausdrucke zu bringen.

Jedem solchen Anbote hat ein Vadium von 10 fl. zuzuliegen, welches bei Nichtannahme des Offertes sogleich zurückgestellt, im Falle der Annahme aber auf die Cautionshöhe von 100 fl. ö. W. auf 1 Jahr, für 3 Jahre aber auf 300 fl. zu ergänzen sein wird.

Stanislau, den 7 Mai 1885.

Verwaltungs-Commission des k. k. galizischen Landwehr-Infanterie Regiments Nr. 20.

L. 141. (3156 3—3)

W dniach 27 maja, 26 czerwca i 28 lipca 1885, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l k 210/497, Leiby Herzlicha 4/5 w częściach Chany Beili Fisch w 1/5 części własnej, w Turce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to celem zniesienia spólności tej realności orzeczonej prawomocnym wyrokiem z 5 października 1883 l. 4651, pod warunkami tamże wymienionemi w registraturze do przejrzenia złożonemi.

Realność ta sprzedaną będzie ryczałtem, cena wywołania 860 złr. wadyum 10 prc.

C. k. sąd powiatowy.

Turka, dnia 20 marca 1885.

L. 11229. (3173 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się w dniach 18 maja, 19go czerwca i 17go lipca 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano publiczna przymusowa licytacya nietabularnej realności pod l. 148 w Bolechowie ruskim położonej w sprawie egzekucyjnej Josla Bergera przeciw leżącej masie spadkowej Michała Franków i Katarzyny Franków pto 50 złr. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania 70 złr.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków licytacyi można przejrzeć w aktach.

Kurator dla niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz p. Janiszewski w Bolechowie.

C. k. sąd powiatowy

Bolechów, dnia 26 stycznia 1885.

L. 10793. (2921 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie składającej się z 7 rat po 9 złr. i resztującego kapitału w kwocie 120 złr. 75 ct z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 15 czerwca, 13 lipca i 10 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. wyk. hip. 12, 120 i 133 ks. gr. dla gminy Tonie objętych, Jana Serczyka, Michała Kosałka, Maryanny Kosałkowej i Agaty Rosowej własnych.

Cena wywołania 650 złr.

Wadyum 65 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 10 sierpnia 1885 o godzinie 4 po południu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Kremer z substytucyą adw. dra Leszko w Krakówie.

Kraków, dnia 13 kwietnia 1885.

L. 2604. (2953 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi spadkobierców Henryka Spechta w kwocie 884 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 17 czerwca 1885 i dnia 16 lipca 1885 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya posiadłości wykazem hipotecznym 335 księgi gruntowej Drohowyzkiej objętej Henryka i Krystyny Müllerów własnej, na których posiadłość ta tylko za cenę wywołania 895 zł. a. w. lub wyżej sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 90 zł. aw. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyi w registraturze przejrzeć wolno i że dla wszystkich, którzyby po dniu 19 kwietnia 1884 prawa rzeczowe na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały tej sprawy egzekucyjnej dotyczące doręczone być nie mogły, Michał Oprysko wójt w Drohowyżu, kuratorem ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikołajów, 30 marca 1885.

Licytacye.

L. 1469. (3166 3—3)

W dniach 20 maja, 24 czerwca i 5 lipca 1885, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności tabularnej pod n. k. w Międzybradziu położonej, wyk. hip. l 22 objętej, dłużników Józefa Kosa i Agnieszki Kosowej własnej, w tutejszym c. k. sądzie, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi na zaspokojenie 10 rat po 13 złr. a. w. i 168 złr. 92 ct. w. a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 350 złr. a. w., wadyum wynosi 10 prc Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Żywiec, dnia 28 marca 1885.

L. 9829. (3131 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 247 złr. 2 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 23 czerwca, 22 lipca i 17 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 2 r. 1883 w Hollendrach ad Branice położonej Tomasza Kozy własnej.

Cena wywołania 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia łżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 21 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Bolesław Czerny z substytucyą adw. dra Affego w Krakowie.

Kraków, dnia 21 kwietnia 1885.

L. 1163. (3129 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, iż celem wydobycia wierzytelności Justyna Nowakowskiego, jako prawonabywcy Izaka Böhm i Maksa Wessely w ilości 133 złr. $87^1/_2$ ct. z pn., odbędzie się w tymże sądzie obwodowym przymusowy jawny przetarg należących dotąd do ś. p. Wiktora Gorząszczewskiego 35/96 części realności pod l. 20 w Złoczowie położonej dnia 1go czerwca 1885 o 10tej godzinie rano.

Cena szacunkowa i wywoławcza 1045 złr. 89 ct., poręczne 104 złr 59 ct., a sprzedaż dopuszczalna nawet niżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia sprzedać się mających części realności można przejrzeć w registraturze.

O tem zawiadamia się też wszystkich wierzycieli realności pod l. k. 20 w Złoczowie położonej, którzyby po dniu 4 grudnia 1883 prawo hipoteki na realności tej uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna, albo też jakakolwiek z uchwał w sprawie tej późniéj zapaść mających nie mogła być doręczoną, na ręce kuratora adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie, któremu podstawiono adw. Dra Wesołowskiego.

Złoczów, dnia 25 kwietnia 1885.

L. 11645. (3083 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. akc. banku hipotecznego o zapłacenie sum 644 zł. i 644 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 11 czerwca, 16 lipca i 20 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Wandy Smalawskiej wedle dom. 60/127 pag. 176/419 n. 25/22 haer. należącej realności pod l. $695^1/_4$ i $696^1/_4$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 28.240 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2824 zł. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 22 lutego 1885 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dornbach kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Pająk mianowany został.

Lwów, 25 kwietnia 1885

L 2168. (3145 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 28 maja i 25 czerwca 1885, powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 6go sierpnia 1885, nawet poniżej takowej licytacya realności l. 8 według wyk. hip. 108 gminy Weisenberg Jana i Magdaleny Missler własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego pto 645 złr. 73 ct. z pn.

Cena wywołania 2250 złr.

Wadyum 112 złr. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Adolfa Henzego w Gródku.

Gródek, dnia 7 marca 1885.

L. 9160. (3152 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 73 złr. 90 ct. z pn. odbędzie się w trzech terminach a to: 14 lipca, 17 sierpnia i 21 września 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowy przetarg realności pod l. 503 w Nadwórnie położonej, dłużnika Mateusza Petrusa własnej. Cenę wywołania stanowi kwota 250 złr.

Wadyum wynosi 25 złr.

Bliższe warunki mogą być w registraturze sądowej przejrzane

C. k. sąd powiatowy
Nadwórna, dnia 9 lutego 1885.

Z. 1370. (3042 3—3)

Kundmachung.

Bei der k. k. Tabak Hauptfabrik zu Winniki in Galizien werden folgende Scart Mengen im Offertwege veräußert werden und zwar.

Gegenstand	Einheits Maß	Angesammelt bei den Fabriken: Winniki	Jagielnica	Monasterzyska	Zabłotów	Zusammen
Drillich-Scart	Kilo	4092	166	311	351	4920
Rupfen "	"	16805	184	7783	227	25000
Jute "	"	4011				4011
Fett "	"	5050	20	493		5563
Papier "	"	15088	82	703	8	15881
Spagat "	"	1557		111	9	1677
Strick "	"	5074	815	966	377	7232
Glasscherben	"	164	34		202	40[illegible]
Kupferblech	"				26	26
Eisen	"				7	7
altes Schmied-Eisen	"	2500	270		40	2810
altes Guß Eisen	"	4800	190		27	501[illegible]
alter Guß-Stahl	"				4	[illegible]
alter Schmied Stahl	"		17		7	2[illegible]
altes Zinn	"				21	21

wozu noch die bis zur Abnahme durch den Ersteher weiters sich anzusammelnden Mengen an Scarten und Abfällen hiezu kommen.

Lizitations-Lustige können ihre schriftlichen Offerte bis 2 Juni 1885 Mittags 12 Uhr hier amts einbringen, wobei bemerkt wird, daß jedes Offert mit einer Stempelmarke pr. 50 kr. versehen, und die letztere überschrieben sein muß.

Die Lizitations-Bedingniße können während den Amtsstunden bei der k. k. Tabak-Hauptfabrik in Winniki. und in Göding, bei den k. k. Tabakfabriken in Jagielnica, Krakau, Monasterzyska, und Zabłotów bei den Handels- u. Gewerbekammern in Lemberg, Brünn, Olmütz, u. Troppau dann bei den Oekonomaten der General-Direktion der k. k. Tabak-Regie dann der k. k. Finanz-Landes-Direktion in Lemberg eingesehen werden.

Winniki, am 15 April 1885.

L. 234. (3146 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Horodence podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Abrahamowi Da widowi Danknerowi o zapłatę należytości 226 złr. 80 ct., 226 złr. 80 ct., 226 złr. 80 ct. i 3408 złr. 95 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniu 12 czerwca br. o 9 przed południem w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 29 w Horodence położonej i stanowiącej ciało tabularne za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu.

Cena wywołania 15.063 złr. 50 ct. w. a.

Zakład 5 prc.

Reszta warunków licytacyjnych w ts. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego
Horodenka, dnia 30 marca 1885.

L. 1073. (2523 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach rozpisuje w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Majerowi i Henryecie Perlmutter pto 31279 zł. z pn. ponowną publiczną przymusową sprzedaż „trzeciej części dóbr Lipica górna" w obrębie c. k. sądu powiatowego w Rohatynie położonych wedle dom. 446 pag. 299 n. 26 haer. dłużników Majera i Henryetty Perlmutter własnych w jednym tylko terminie na dzień 16 czerwca 1885 o godzinie 3 po południu w sali rozpraw sądu tutejszego nr. 16 wyznaczonym pod następującemi warunkami ułatwiającemi:

1. cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki w sumie 72.480 złr. w. a. przyjęta,

2. licytacya ta odbędzie się ryczałtowo bez wszelkiej ewikcyi,

3. każdy licytujący winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum wysokości 5 prc. ceny szacunkowej powyższej tj. kwotę 3624 złr. wal. austr.

4. Nabywca będzie obowiązany w ciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały sądowej, akt licytacyi prawomocnie zatwierdzającej, wykazać się przed sądem, iż wszelkie z tych dóbr zachodzące należytości rządowe, którym według ustawy pierwszeństwo przed wierzytelnościami hipotecznemi przysługa, zaspokojone zostały, a względnie, że takowe w złożonem wadyum lub też w kwocie na ten cel do depozytu sądowego złożyć się mającej zabezpieczenie znajdują, tudzież że wierzytelność c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego z wszystkiemi przynależytościami do kasy tegoż Banku w zupełności zapłacił, lub też po spłaceniu zaległych należytości tegoż Banku przyzwolenie Banku na pozostawienie reszty wierzytelności bankowych przy hipotece licytowanych dóbr uzyskał.

Suma przez nabywcę czy to na zaspokojenie względnie zabezpieczenie należytości rządowych użyta, czy to c. k. uprz. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu w gotowiźnie zapłacona, czy też przez ten Bank przy hipotece pozostawiona uważana będzie jako na poczet ceny kupna uiszczona

5. Wyciąg hipoteczny tych dóbr wolno w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamiamy strony i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, a wierzycieli, którzyby po dniu 8 stycznia 1885 do tabuli krajowej weszli i tych, którymby uchwała niniejsza lub jaka późniejsza z jakiegobądź powodu albo wcale nie, lub wcześnie przed terminem licytacyjnym nie mogła być doręczona przez edykt i na ręce kuratora w osobie adw. dra Schätzla z substytucyą adw. dra Gottlieba ustanowionego.

Brzeżany, dnia 20 marca 1885.

L. 7196. (2992 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Janowi i Walentemu Szewczyk celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 366 złr. 4 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. k. 58 sub. w rep. 119 w Laskowy położonej niehipotecznej Jana i Walentego Szewczyka własnej protokołem z dnia 5go marca 1873 zastawniczo opisanej a następnie ocenionej pod następującemi warunkami.

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina mianowicie: na dzień 8 czerwca, 13 lipca, 10 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatą sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia cenę szacunkową tejże w kwocie 700 złr. w. a. przyjętej przy udzieleniu pożyczki.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 70 złr. w. a. gotówką, lub papierami wartościowemi prawne bezpieczeństwo pupilarne dającemi, według ostatniego kursu jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obliczonemi.

5. Akt zastawnego opisania i ocenienia tej realności może być w tutejszym sądzie przejrzanym lub odpisanym a o wysokości podatków i ciężarów gruntowych można się przekonać w urzędzie podatkowym w Limanowy i w urzędzie gminnym w Laskowy.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się obydwie strony wierzycieli na realności tej ubezpieczonych, a tych, którym niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną nie została, lub którzyby dopiero po dniu 5go marca 1873 prawo zastawu na realności tej uzyskali przez kuratora w osobie p. Franciszka Grossa w Limanowy ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy
Limanowa, dnia 24 marca 1885.

L. 1901. (2847 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie dozwala na żądanie spadkobierców Szymona Islera dobrowolną sprzedaż realności pod l. 99 w Tarnowie na Zabłociu położonej, wedle dom 2 pag. 38 n. 6 haer. i dom. 1 pag. 333 n. 2 haer. Szymona Islera własnej w drodze licytacyi publicznej pod następującemi warunkami:

1. Licytacya tej realności odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 16 czerwca 1885, o godzinie 10 przed południem.

2. Za cenę wywołnia ustanawia się wartość szacunkowa w ilości 1785 złr. 92 ct. a. w. Realność ta ryczałtem w powyższym terminie tylko za cenę szacunkową lub za wyższą od tej ceny sprzedaną będzie.

3. Mający chęć kupna obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć dziesiątą część ceny szacunkowej to jest 170 złr. do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum w gotówce albo w papierach wartościowych, w których kapitały sieroce umieszczone być mogą obliczonych wedle kursu ostatniego tychże w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej podanego o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej lub w kartach wkładkowych Tarnowskiej kasy oszczędności. Wadyum nabywcy pozostanie w depozycie sądowym, reszta zaś w spółlicytujących, po ukończonej licytacyi takowe odbierze.

Chęć kupna mający mogą akt oszacowania i wykaz hipoteczny pomienionej realności w tut. sądzie przejrzeć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
W Tarnowie, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 15793. (3016 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 414, 414 i 8791 złr. z pn. odbędzie się dnia 9 lipca 1885 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do spadkobierców Samuela Margoschesa wedle Dom 101 pag. 43 i 44 n. 37 haer należącej części realności pod l. $126^2/_4$ we Lwowie położonych, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 2630 zł. 97 ct. przedaną zostanie, że jako wadyum kwota 132 zł. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla niebecnych wierzycieli Ozyasza Brauna i Herza Pinelesa, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 9 marca 1885 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach realności nabyli lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Szedzicki kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Sokal mianowany został.

Lwów, dnia 25 kwietnia 1885.

L. 9830. (3130 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 154 złr. 92 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 24 czerwca, 23 lipca i 19 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 8 w Stryjowie ad Branice l. w. h. 162 Agnieszki z Kurków Noskowej własnej.

Cena wywołania 450 złr.

Wadyum 45 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia łżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 21 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Bolesław Czerny z substytucyą adw. dra Rothweina w Krakowie.

Kraków, dnia 21 kwietnia 1885.

L. 6352. (3062 1—3)

C k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie, przyznanej w sumie 1980 złr., 1980 złr. i 1980 złr. w. a. z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Pogórska Wola i Pogórza w powiecie tarnowskim położonych do dłużnika Aleksandra Łyska należących.

II. Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 30 czerwca 1885 i w dniu 3 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującymi warunkami:

1. Dobra Pogórska Wola i Pogórze do Aleksandra Łyska należące, sprzedane będą wraz z budynkami i wszystkiemi do nich należącemi prawami ryczałtem bez odpowiedzialności za jakość przedmiotu i ilość.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w ilości 120.000 złr. poniżej której sprzedaż w terminach powyższych nie nastąpi.

3 Każdy chęć kupienia mający złożyć ma przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum kwotę 12.000 złr. w. a. w gotówce albo w papierach wartościowych, w których kapitały sieroce umieszczone być mogą, obliczonych według kursu ostatniego tychże w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej podanego, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej.

Wadyum nabywcy pozostanie w depozycie sądowym, reszta zaś współlicytujących złożone wadya po ukończonej licytacyi odbierze.

4. Nabywca złoży do depozytu sądowego w przeciągu dni 30 po prawomocności uchwały zatwierdzającej akt licytacyi jedną trzecią część ceny kupna w którą złożone w gotówce wadyum wliczone będzie. Poczem zwróconem zostanie nabywcy wadyum w papierach wartościowych złożone i nastąpi na koszt własny nabywcy wprowadzenie onegoż w posiadanie fizyczne nabytych dóbr Pogórska Wola i Pogórze.

5. W dniach 30 po prawomocności uchwały rozdział ceny kupna między wierzycieli ustanawiającej winien nabywca resztujące dwie trzecie części ceny kupna na rzecz masy wierzycieli hipotecznych do depozytu sądowego złożyć, lub też w miarę postanowień tej uchwały z takowych wierzycieli hipotecznych zaspokoić i z tego się wykazać.

6. Od dnia wprowadzenia w posiadanie fizyczne winien będzie nabywca opłacać po 6 prc. od dwóch trzecich części ceny kupna u niego pozostawionej półrocznie z dołu.

7. Od tegoż samego dnia przechodzą na nabywcę wszystkie z posiadaniem połączone korzyści, jako też wszystkie publiczne ciężary.

8. Po wypełnieniu warunków 4, 5, 6, otrzyma nabywca dekret własności a na zasadzie tegoż na żądanie nastąpi intabulacya prawa własności do nabytych dóbr Pogórska Wola i Pogórze tudzież intabulacya wykreślenia prawa zastawu dla wszelkich na tychże dobrach hipotekowanych ciężarów i przeniesienie takowych na cenę kupna z wyjątkiem ciężaru pod dom. 167 pag. 58 n. 19 on. (poz. 1.), która przy gruncie pozostać ma.

9. Intabulacya praw własności na rzecz nabywcy nastąpi na jego własny koszt, również nabywca należytość skarbową od przeniesienia prawa własności zaspokoić będzie obowiązanym.

10. Jeżeliby nabywca któregokolwiek warunku nie wypełnił, w tym wypadku każdy wierzyciel hipoteczny lub też egzekut będą mogli żądać rozpisania relicytacyi sprzedanych dóbr na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Sprzedaż w drodze relicytacyi nastąpi na jednym terminie i za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarowaną.

Złożone wadyum, a ewentualnie i dalsze wpłaty na poczet ceny kupna w wypadku tym służyć będą na zabezpieczenie odpowiedzialności nabywcy i tylko o tyle zwrócone mu będą, gdy i o ile przy relicytacyi żadna odpowiedzialność lub obowiązek wynagrodzenia się nie okaże.

11. Wyciąg hipoteczny dóbr sprzedać się mających przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

12. Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 3 sierpnia 1885 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli którzy na termin przybędą.

III. O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele którzyby po dniu 23 września 1884 do hipoteki dóbr pomienionych weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora który niniejszem w osobie adw. dr. Stojałowskiego z substytucyą adw. dr. Salomona ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie zarządza się.

Z Rady c. k. sądu obwodowego
W Tarnowie, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 27620. (3217 1—3)

W celu zabezpieczenia budowli zachowawczych wykonać się mających latach 1885 i 1886, na gościńcach państwowych, w rzeszowskim okręgu budowniczym w sekcyi jarosławskiej odbędzie się dnia 9 czerwca 1885, o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Rzeszowie, powtórna licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Koszta robót na r. 1885, po cenach fiskalnych obrachowane, wynoszą 1066 złr. 38 ct. w. a.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. od sumy fiskalnej, z wyrażeniem żądanego wynagrodzenia, nietylko cyframi ale także i literami w wyznaczonym wyżej terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe, wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 12 maja 1885.

L. 1220. (3175 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 28 maja i 2 lipca 1885 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 6 sierpnia 1885 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. 424 gminy Bazar objętej, Andryja Woźniaka syna Piotra własnej na rzecz Beiniecha Albina pto 100 złr. z pn.

Cena wywołania 960 złr.

Wadyum 96 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dra Czaczkowskiego.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1885 o godzinie 10 rano.

C. k. sąd powiatowy
Czortków, dnia 19 marca 1885.

L. 8244. (3190 2—3)

C. k sąd powiatowy w Tłumaczu udziela do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Jakóbowi i Antoninie Smichowskim o zapłacenie 5 rat po 8 złr. 83 ct. tudzież reszty kapitału 141 złr. 69 ct. z odsetkami 8 p c od st., odbędzie się w dniach 20 maja 1885, 22 czerwca 1885 i 22 lipca 1885, każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności pod l. k. 273 w Jezierzanach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 350 złr. w. a.

Wadyum 35 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisania i oszacowania są w ts. registraturze do przejrzenia.

Tłumacz, dnia 30 grudnia 1884.

L. 7197. (2993 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Janowi i Franciszce Hojdom celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 670 złr. 52 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. k. 68 sub. rep. 21 w Laskowy położonej niehipotecznej Jana Hojdy własnej protokołem z dnia 17 maja 1873 zastawniczo opisanej, a następnie ocenionej pod następującemi warunkami.

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina mianowicie: na dzień 8 czerwca, 13 lipca, 10 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatą sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia cenę szacunkową tejże w kwocie 1400 złr. w. a. przyjętą przy udzieleniu pożyczki.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 140 złr. w. a. gotówką, lub papierami wartościowemi prawnie bezpieczeństwo pupilarne dającemi, według ostatniego kursu jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obliczonemi.

5. Akt zastawnego opisania i ocenienia tej realności może być w tutejszym sądzie przejrzanym lub odpisanym a o wysokości podatków i ciężarów gruntowych można się przekonać w urzędzie podatkowym w Limanowy i w urzędzie gminnym w Laskowy.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się obydwie strony wierzycieli na realności tej ubezpieczonych, a tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną nie została, lub którzyby dopiero po dniu 17 maja 1873 prawo zastawu na realności tej uzyskali przez kuratora w osobie p. Franciszka Grossa w Limanowy ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy
Limanowa, dnia 24 marca 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1435. (2884 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie, zawiadamia Stanisława Jezierskiego, że przeciw niemu wydano dnia 12 lutego 1885 do l. 1435 na rzecz Salamona Minzera nakaz zapłaty sumy 901 zł. i zarządzono doręczenie takowego p. Janowi Bedlewiczowi, jako kuratorowi dla nieobecnego ustanowionemu. Wzywa się zatem Stanisława Jezierskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, gdyż ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe, sam sobie przypisze.

Mikołajów, dnia 12 lutego 1885.

L. 6529. (2949 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Todla Elztera, że w sprawie Majera Holländra przeciw niemu o zabezpieczenie kwoty 366 zł., 15 zł ustanowił dla niego kuratora absentis adwokata dra Brzeskiego wzywa oraz Todla Elztera, aby temuż kuratorowi podał środki obrony inaczej skutki z tego zaniedbania sobie będzie musiał przypisać.

W Tarnowie, dnia 2 maja 1885.

L. 16402. (2840 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Władysława Nowotnego przez ś. p. Józefa Paulin rozporządzeniem ostatniej woli z dnia 16 stycznia 1847 powierniczo podstawionego dziedzica, że dla niego i jego potomstwa w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Józefowi Wiktorowi 2 im. Nowotnemu i Maryi Sydonii 2 im. Seredyńskiej pto 543 zł. 60 ct., 543 zł. 60 ct. i 5620 zł. 36 ct. w. a. z pn., kuratorem ad actum dr. Dziubiński adwokat we Lwowie z zastępstwem dra Szwedzickiego adwokata we Lwowie ustanowiony został, że temuż kuratorowi duplikaty tus. uchwały z dnia 3 stycznia 1880 l. 60804/79, orzeczenia c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 24 lutego 1880 l. 4655 tudzież t. s. uchwały z dnia 25 czerwca 1881 l. 27208 doręczone zostały, tudzież że doręczenie kuratorowi duplikatów uchwał przez c. k. sąd obwodowy w Tarnowie w tej sprawie wydanych zarządzonem zostało.

Wzywa się więc Władysława Nowotnego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi do obrony praw swoich dostarczył, lub sobie innego zastępcę obrał i o tem sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 4680. (2825 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Ernestynę Teschel, że w celu doręczenia uchwały dozwalającej na prośbę Marcina i Katarzyny Gardzińskich wykreślenie prawa zastawu dla sumy 139 zł. 87 ct. ze stanu biernego realności pod l. k. 593 w Tarnopolu położonej, ustanowiono dla niej kuratora w osobie adw. dra Trzcienieckiego, u które. o w celu ochrony swych praw zgłosić się ma.

Tarnopol, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 580. (2832 2—3)

Zawiadamia się nieznaną z życia i miejsca pobytu Süsslę Lubinger, że celem doręczenia jej uchwały tabularnej z dnia 18 czerwca 1884 l 3895, ustanowiono dla niej kuratorem Mojżesza Fogelmana z Rozdołu i temuż uchwałę tę doręczono.

Wzywa się ją zatem o podanie kuratorowi środków obrony, lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.
Mikołajów, dnia 13 marca 1885.

L. 4363. (3127 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Salomona Laufera przebywającego w Srebrnicy w komitacie Tustawa w Bośni, że Towarzystwo zaliczkowe w Krośnie przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniosło, któremu żądaniu uchwałą z dnia 1 kwietnia 1885 l. 4363 zadość uczyniono. Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie p. adw. dra Mendrochowicza z zastępstwem p. adw. dra Łużeckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, dnia 1 kwietnia 1885.

Zl. 8547.

Kundmachung.

Nachstehende aus dem I. Semester 1884 herrührende unbestellbare Retourbriefe, sind, weil selbe Geld enthalten haben, aus dem vorgeschriebenen Vernichten ausgeschlossen worden und zwar:

L. 8547. (3107 2—3)

Obwieszczenie.

Następujące za 1sze półrocze 1884 zaległe niedoręczalne listy zwrotne zostały z powodu, iż zawierały gotówkę wyłączone od przepisanego zniszczenia.

Post Nr. Liczba porząd.	Aufgabsort miejsce nadania	Adressat adresat	Bestimmungsort miejsce przeznaczenia	vorgefundener Geldbetrag znaleziona gotówka fl. złr.	fr. cnt.
1	Lemberg filiale Lwów filia	Cwitlik	Lobowa	2	
2	Liszki	Winzenz Kowalik	Olmütz	1	
3	Brzeznica	Pomulski	Krakau	1	
4	Przemyśl	Goldham	Lemberg	5	
5	Rzeszów	Berner	Przemyśl	1	
6	Podwołoczyska	Kasiawicz	Tarnopol	1	
7	Jodłowa	Forman	Krakau	1	
8	Tarnów	Aldman	Glinau	4	
9	Jarosław	Szczeiński	Rzeszów	1	
10	Dąbrowa	Pokory	Wien	1	
11	Lemberg Lwów	Walther	Brünn	1	
12	Neumarkt Nowytarg	Zoleński	Neu Sandez	1	
13	Jarosław	Brzuzaskorski	Żołynia	1	
14	Bochnia	Ziemba	Bochnia		10
15	Brzesko	Karcz	Lemberg	2	
16	Brody	Lichtenbaum	Wien	1	
17	Przemyśl	Halporn	Wien	2	

Was hiemit mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gegeben wird, daß die Interessanten diese Briefe mit den betreffenden Geldbeträgen nach bewirkter Nachweisung ihrer Eigenthumsrechte, binnen drei Monaten vom Tage der Verlautbarung dieser Kundmachung bei der hiesigen k. k. Post- und Telegrafen-Direktion beheben können.

Lemberg, am 6 Mai 1885.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że strony interesowane mogą te listy w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ogłoszenia, po należytem wykazaniu praw własności w c. k. krajowej Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie odebrać.

Lwów, dnia 6 maja 1885.

L. 19498. (3015 2—3)

C. k sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie, jako władza spadek pertraktująca, wzywa niniejszem wszystkich tych, którymby jako wierzycielom przysługiwały jakiekolwiek pretensye do spadku po Bonifacym Stiller, zmarłym w Morszynie na dniu 14 stycznia 1884 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, ażeby pretensye te najdalej po dzień 1 września 1885 pisemnie w tutejszym c. k. sądzie krajowym we Lwowie zgłosili, gdyż w razie przeciwnym na wypadek, gdyby spadek wyczerpanym został przez zaspokojenie pretensyj zgłoszonych, już żadnych praw do spadku nie mogliby sobie rościć, o ile im nie przysłużałoby prawo zastawu.

Lwów, dnia 25 kwietnia 1885

L. 3874. (2872 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu na prośbę Feśki Ośmak o uznanie jej małżonka Miśka Ośmaka za zmarłego w celu zawarcia powtórnego małżeństwa, wzywa wszystkich którzyby jakąkolwiek mieli wiadomość o życiu nieobecnego Miśka Ośmaka włościanina z Wietlina, który tamże w dniu 29 lipca 1884 podczas wielkiej wody na rzece San, z promu do wody wpadł i więcej odszukanym nie został, wiadomości te temu sądowi lub też kuratorowi panu dr. Frydrykowi Smutnemu adwokatowi w Przemyślu do dni 30 lipca 1887 udzielili, inaczej po upływie tego czasu na ponowną prośbę uznanie Miśka Ośmaka za zmarłego nastąpi.

Przemyśl, dnia 26 marca 1885.

L. 174. (2838 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Pitszę, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w Strzyżowie przeciw niemu o 100 złr. wydana, a dla niego przeznaczona tutejszo sądowa rezolucya z dnia 7 maja 1884 l. 1923, którą na wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej pretensyi w stanie biernym wykazem hipotecznym l. 372, dla gminy Lutcza obiętej, dłużnika własnej, realności na rzecz pomienionego Towarzystwa zezwolono, ustanowionemu dla niego kuratorowi Antoniemu Szurlejowi z Lutczy doręczoną została.

Strzyżów, 4 lutego 1885.

L. 3154. (2951 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach zawiadamia, że na dniu 2 lutego 1885 zmarł Franciszek Oprhal w Kurowicach bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie jest wiadomem, czy i którym osobom przysłuża do tego spadku prawo dziedziczenia, przeto wzywa się wszystkich, którzy do tego spadku są powołani, aby swe oświadczenie w przeciągu roku od dzisiaj licząc wnieśli, w przeciwnym razie spadek, dla którego Karola Glatego kuratorem ustanowiono, tym tylko którzy się do spadku oświadczą, przyznanym zostanie a jeżeli się nikt nie oświadczy, spadek jako bezdziedziczny na skarb Państwa przejdzie.

Gliniany, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 1181. (2690 2—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iz w posiadaniu jego znajdują się poniżej wyszczególnione przedmioty odebrane od rozmaitych obwinionych, których właściele są niewiadomi, i prawność posiadania tych przedmiotów ze strony obwinionych okazała się niewiarogodną jako to: strzelb 11, bagnet, 3 pistolety, 2 szabel, lufek 3, kosa, sztaba żelazna, 3 dłuta, młot, 4 wideł, kopacz, garnek żelazny, waga drewniana, pipa mosiężna, kielnia, ciężarek pięciofuntowy, 2 swoznic, 5 kluczy, obcęgi żelazne, tudzież buty, skóry, ubrania, bielizna, pierze, 4 kawałki żelaza i bania naftowa, wreszcie srebrna łyżka stołowa i kawowa, pularesik, torebka skórkowa, woreczek flanelowy i pudełko z materyą dla fotografów.

Wzywa przeto właścicieli powyższych przedmiotów, aby się tutaj w przeciągu roku od dnia 3 ogłoszenia tego edyktu zgłosili i swoje prawo własności wykazali, w przeciwnym razie bowiem przedmioty te publicznie sprzedane zostaną, a cena kupna do kasy rządowej złożoną będzie.

Mielec, 20 marca 1885.

Konkursa.

L. 475/R. s. o. (3182 2—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Sanoku rozpisuje konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich, mianowicie:

I przy szkołach 4 klasowych.

W Brzozowie przy s kole męskiej posada starszego nauczyciela z płacą roczną 450 złr. i posada młodszego nauczyciela z płacą roczną 270 złr. a. w.

W Dynowie i w Lisku posady młodszych nauczycieli lub nauczycielek z płacą roczną po 270 złr. a. w.

II przy szkołach 3 klasowych

w Rymanowie, posada starszego nauczyciela lub nauczycielki z płacą roczną 450 złr. w. a

III przy szkołach 2 klasowych

w Brzozowie przy żeńskiej szkole posada kierującej nauczycielki z płacą roczną 450 złr., za kierownictwo rocznych 50 złr. i wolne pomieszkanie, lub relutum na pomieszkanie;

w Zarszynie posada nauczyciela kierującego z płacą roczną 300 złr., za kierownictwo 50 złr. i wolne pomieszkanie;

w Zarszynie i w Dubiecku młodszych nauczycieli lub nauczycielek z płacą roczną po 300 złr. w. a.

w Haczowie i w Besku, posady młodszych nauczycieli lub nauczycielek z płacą roczną po 240 złr. w. a.

IV przy szkołach 1 klasowych

w Bartkówce, w Drohobyczce, w Dydni, w Dylągowie, w Grabownicy, w Hłudnem, w Humniskach, w Łubnem, w Niebocku, w Pawłokomie, w Ruskiej-wsi, w Trześniowie, we Wzdowie, w Zmiennicy, w Baligrodzie, w Czarnej, w Bażanówce, w Czerteżu, w Jurowcach, w Klimkówce, w Nowosielcach, w Nowotańcu, w Odrzechowie, w Seńkowej woli, w Trepczy, w Tyrawie wołoskiej, w Wisłoku wielkim i w Zawadce rymanowskiej, posady nauczyciela lub nauczycielki z płacą roczną po 300 złr. i wolne pomieszkanie.

V przy szkołach filialnych

w Bukowie, w Bziance, w Falejówce, w Laskówce, w Milczy, w Orzechówce, w Temeszowie i w Wydrnie posady nauczyciela lub nauczycielki z płacą roczną 250 złr. i wolne pomieszkanie.

Przy szkołach w Baligrodzie, w Besku, w Czarnej, w Czerteżu, w Hłudnem, w Jurowcach, w Lisku w Łubnem, w Nowosielcach, w Odrzechowie, w Pawłokomie, w Ruskiej wsi, w Senkowej woli, w Trepczy, w Tyrawie wołoskiej, w Wisłoku wielkim i w Zawadce rymanowskiej, wymaga się także kwalifikacyi dla języka ruskiego.

Kandydaci lub kandydatki chcący ubiegać się o stałą posadę w tutejszym okręgu, winni wnieść swe podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, z dołączeniem wykazu całej służby poprzedniej, za pośrednictwem swych władz przełożonych, do tutejszej c. k. rady szkolnej okręgowej, najdalej do 20 czerwca 1885.

Podania bez dokumentów lub spóźnione, nie będą uwzględnione.

Prawo prezentowania stałych posad nauczycielskich we wszystkich miejscowościach, wykonują Rady szkolne miejscowe.

Z c. k Rady szkolnej okręgowej
w Sanoku, dnia 9 maja 1885.
Przewodniczący c. k. Starosta
Studziński

L. 400. (3140 1—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Gorlicach ogłasza niniejszem konkurs, celem obsadzenia następujących posad:

I w powiecie Gorlickim:

A Przy szkołach etatowych 1 klasowych z płacą roczną 300 złr. a. w.

1) Małastowie, 2) Ropicy polskiej, 3) Rzepienniku biskupim 4) Rzepienniku strzyżewskim, 5) Zdyni;

B. Przy szkołach fil. z pł. rocz. 250 złr. a. w., 6) Czarnem, 7) Klimkówce, 8) Krywy, 9) Łosiu, 10) Męcinie wielkiej, 11) Nowicy, 12) Ropiny ruskiej, 13) Rzepienniku marciszewskim, 14) Rzepienniku suchym, 15) Szalowy, 16) w Wołowiu.

II w powiecie Grybowskim:

A. Przy szkole 4 kl. mięszanej 17) w Grybowie, z roczną płacą 300 złr.

Przy szkołach etatowych z płacą roczną 300 złr. a w. 18) Burnarach wyżnich, 19) w Jastrzębi.

B. Przy szkołach fil. z pła. rocz. 250 złr. 20) w Biały niżnej, 21) Krużlowy wyżnej, 22) Snietnicy.

W szkołach pod l. porz. 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 18 i 22 jest język wykładowy ruski.

Kandydaci i kandydatki ubiegający się o te posady, mają wnieść należycie udokumentowane prośby, z wykazem poprzedniej służby, za pośrednictwem odnośnych władz szkolnych, do c. k. okręgowej Rady szkolnej, najpóźniej do dnia 20 czerwca 1885.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Gorlicach, dnia 11 maja 1885.
Przewodniczący c. k. Starosta

L. 22/N. S. (3205 1—3)

Poszukuje się posłańca sądowego do doręczania uchwał sądowych stronom, wymaga się atoli od niego wyraźnego czytelnego i szybkiego pisma, by w chwilach wolnych od zwykłego zajęcia, mógł być użytym do mundowania.

Podania należy wnieść do 30 maja 1885, do naczelnictwa tutejszego. Płaca miesięczna 25 złr. w. a.

Naczelnictwo c. k. sądu powiatowego.
Nadwórna, 15 maja 1885.

Księgi gruntowe.

L. 4036. (3206)

Komisya hipoteczna ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Skidzin w dniu 27 maja 1885 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie do Urzędów gminnych rozesłane.

Oświęcim, dnia 12 maja 1885.

L. 3261. (3203)

Komisya hipoteczna ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Stróża z Chełmem“ w dniu 21 maja 1885 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie do urzędów gmjnnych rozesłane.

Myślenice, dnia 12 maja 1885.

Upadłości.

L. 19746. (3193)

Zawiadamiam wierzycieli masy Wolfa Jollesa, ze zarządca masy Chaskel Landes przedłożył już rachunek swoich wydatków i honoraryum, tudzież ostateczny rachunek z administracyi masy. Celem powzięcia uchwały ogółu wierzycieli co do wydatków i honoraryum policzonych w kwocie 31 złr. 93 cnt. i 953 złr. tudzierz celem sprawdzenia rachunku z administracyi, wyznaczam w myśl §§. 161, 149 u.k. termin na dzień 3 czerwca 1885 o godzinie 4tej po południu w biórze nr. 1, na który wszystkich wierzycieli, członków wydziału wierzycieli, zawiadowcę masy i krydataryusza wzywam.

Lwów, dnia 11 maja 1885.
C. k. Radca sądu krajowego, jako
komisarz konkursowy **Tchórznicki.**

L. 3765. (3201)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie odnośnie do ogłoszenia w 95, 96 i 97 numerach „Gazety Lwowskiej“ z 1885 r. do l. 3088/885, w sprawie konkursowej spółki kredytowej w Toporowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, ogłasza, że zamianował komisarzem konkursowym c k. adjunkta sądowego Henryka Garwolińskiego w Złoczowie w miejsce uwolnionego od obowiązków komisarza konkursowego c. k. sędziego powiatowego w Łopatynie, oraz Samuela Auerbach w Złoczowie zawiadowcą masy, a Feiwla Chary w Busku tegoż zastępca.

Złoczów, 9 maja 1885.

Z. 1787. (3196 1—3)

Zur Beschlußfassung über die Veräußerung der Forderungen der Concursmasse des Selig Weissberg in Brzeżany wird der Termin auf den 19. Mai 1885 um 3 Uhr Nachmittags vor dem Concurscommissär beim k. k. Kreis-Gerichte in Brzeżany angeordnet und werden hiezu sämmtliche Konkurs-glaubiger mit dem vorgeladen, daß die Nichterscheinenden als dem Antrage der Mehrheit der Erschienenen beitretend werden angesehen werden.

Brzeżany, 2. Mai 1885.
Der Concurscommissär.

L. 2115. (3162 3—3)

C k. sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożenie postępowania konkursowego do majątku Józefa Staszkiewicz w Żywcu zamieszkałego a to do całego ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomego majątku położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Edward Seuchter c. k. sędzia powiatowy w Żywcu tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Wład. Bogdani adwokat krajowy w Żywcu, dodając mu zastepcę w osobie p. Jędrzeja Szumrańskiego w Żywcu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 22go maja 1885, o godzinie 10tej przed południem w biurze komisarza konkursowego w Żywcu, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 25 czerwca 1885 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 15 lipca 1885 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym, w c. k. sądzie powiat wym w Żywcu, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Żywcu lub w pobliżu nie mieszkają winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doraczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Wadowice, dnia 11 maja 1885.

Doniesienia prywatne.

L. 5. (3233 1—3)

Konkurs

na posadę buchaltera dla prowadzenia ksiąg rachunkowych towarzystwa zalicz. z nieogr. poręką w Krakowie w myśl uchwały Rady zawiadowczej z d. 10 maja br. z płacą roczną 300 złr. w. a. w ratach miesięcznych z góry. Wymaga się:

1. Odpowiedniej kwalifikacyi, — urzędnicy kwieskowani tego zawodu mają pierwszeństwo.
2. kaucyi 300 złr. w papierach wartościowych.
3. Wiadomości języków krajowych, tudzież niemieckiego.

O warunkach przy zawarciu pisemnego aktu bliższej wiadomości udzieli prezes, na którego ręce uzasadnione podania do końca maja 1885 wnieść uprasza się.

Rada zawiadowcza,
W Krakowcu, dnia 15 maja 1885.

Licytacya zastawów

w Stanisławowskim Banku zaliczkowym,

rozpocznie się w lokalu tegoż Banku zaliczkowego na zapadłe a niewykupione zastawy, jako to:

złoto, srebro, klejnoty, zegarki, drogie kamienie, perły, korale itp.

w poniedziałek dnia 22 czerwca 1885 o godz. 4tej po południu i trwać będzie w dniach następnych, aż do wysprzedaży, a to za pomocą publicznej licytacyi przyczem będą przedmioty niewykupione najwięcej ofiarującemu za gotówkę na własność oddane.

Osoby interesowane zechcą się zgłosić po odbiór nadwyżek uzyskanych z licytacyi w przeciągu lat trzech, od dnia licytacyi licząc, za zwrotem kwitu zastawniczego, po upływie bowiem tego czasu nieodebrane nadwyżki przepadają na rzecz funduszu rezerwowego Banku zaliczkowego.

Stanisławów, dnia 16 maja 1885.
3223 **Dyrekcya.**

L. 986. (3180 2—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy brzeski rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza Rady powiatowej brzeskiej.

Z posadą połączona pensya 1000 złr. rocznie wraz dodatkami pięcioletniemi po 100 złr. i prawem stabilizacyi po upływie lat pięciu.

W myśl statutu emerytalnego po upływie 35 lat otrzymuje sekretarz pełną pensyę 1000 złr. bez dodatków.

Podania opatrzone dowodami ukończonych studyów prawniczych na jednym z uniwersytetów austryackich oraz przebiegu życia przyjmuje się do dnia 1 czerwca 1885 r.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Brzesko, dnia 12 maja 1885.
Prezes *Gostkowski.*

Z drukarni Wł. Łozińskiego pl. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl